

बर्गद्रिष्टि

Bargadristi Weekly

साप्ताहिक

वर्ष ७ अंक २६ पूर्णाङ्क ३१२

२०७९ पुस १८ गते सोमबार

Monday, 2 Jan. 2023

पृष्ठ ८

मूल्य रु. १०-

सम्पन्न संसदीय निर्वाचनबारे क्रान्तिकारी माओवादीको निष्कर्षः

'कम्युनिस्ट जनमतको क्रान्तिकारीकरण गर्न जरूरी छ'

काठमाडौं। मंसिर ४ मा २०७९ सम्पन्न संसदीय व्यवस्था अन्तर्गतका प्रतिनिधिसभा र प्रदेशसभातर्फको निर्वाचनका सम्बन्धमा नेकपा (क्रान्तिकारी माओवादी)ले सूक्ष्म रूपमा समीक्षा गरेको छ र महत्वपूर्ण निष्कर्षहरू निकालेको छ। क्रान्तिकारी माओवादीको पौध ५ देखि ७ सम्म चलेको पोलिटब्यूरो बैठकमा पार्टी महासचिव मोहन वैद्य किरणले प्रस्तुत गर्नुभएको र बैठकले पारित गरेको 'राजनीतिक प्रतिवेदन'मा सम्पन्न संसदीय निर्वाचनबारे नौ वटा निष्कर्ष निकालिएका छन्।

१० वटा बुँदामा गरिएको विश्लेषणका आधारमा निकालिएका नौ वटा निष्कर्षहरूहरूको सारमा भनिएको छ, "नेपालमा कम्युनिस्टहरूप्रति जनताको तुलो आकर्षण रहिआएको छ र त्यो अहिलेको मतदानमा पनि अधिकार भएको छ। पन्तु, गंभीर विडम्बनाको विषय के छ भने एपाले, माके लगायतका दक्षिणपन्थी अवसरावादीहरूले त्यस प्रकारको जनआकर्षण तथा जनमतको दुरुपयोग गरी दलाल

तथा नोकरशाही पुँजीपति एवम् सम्पन्न वर्गीय राज्यसत्ता, संसदीय व्यवस्था तथा सर्विधानको संरक्षण गर्ने काममा लागिएरेका छन्। पछिल्लो अवधिमा आफूलाई खाँटी क्रान्तिकारी देखाउँदै आएको मसाल समूह

पनि निर्वाचन उपयोगको नापाला उनीहरूको पड्किमा लाम्पद्ध भई पुरानै सत्ताको गोटीमा परिणत हुँदै गइहेको छ। यस स्थितिमा हामीले प्रतिगमनको यात्रामा हिंडिरहेका दक्षिणपन्थी संशोधनवादीहरूको विरोध तथा

भण्डाफोर गर्दै कम्युनिस्ट जनमत तथा जनाधारको संरक्षण, रूपान्तरण तथा क्रान्तिकारीकरण गर्ने जस्ती छ।"

यस्ता छन् क्रान्तिकारी माओवादीले निकालेका नौ वटा निष्कर्षहरूः

पहिलो, संसदीय निर्वाचनप्रति जनताको व्यापक हिस्सामा वितृष्णा पैदा भएको पाइयो। यस प्रकारको वितृष्णामा वर्तमान सत्ता, व्यवस्था र संसदीय राजनीतिक दलप्रतिको असन्तुष्टि तथा आक्रोशको प्रतिफल हो। यसबाट के प्रस्तुत हुँदै भने जनताको व्यापक हिस्सा नयाँ विकल्प र क्रान्तिकारी परिवर्तनको पक्षमा छ।

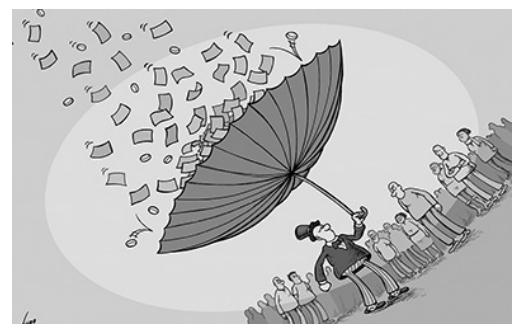
दोस्रो, यस निर्वाचनको मत परिणामबाट के कुण छर्टेझ भयो भने कुनै पनि राजनीतिक दलले एकल रूपमा सरकार निर्माणका लागि आवश्यक बहुमत ल्याउन सकेन। फेरी पनि देशमा विशाइकु संसद र गठबन्धन सरकार नै बने रिथ्यत पैदा भयो। यस स्थितिमा अब पनि संसदवादी दलहरूको मुख्य ध्यान तथा कसरत सरकारमा जनका लागि अस्वस्थ प्रतिस्पर्धा बाँकी ७ येजमा

विकल्प बिना सुकुम्बासी बस्ती हटाउन खोज्दै महानगर

किनारामा रहेको सुकुम्बासी तथा अव्यवस्थित बस्ती हटाउन गृह बाँकी ७ येजमा

चालू खर्च गर्न समेत ऋण उठाउनुपर्ने स्थितिमा नेपाली अर्थतन्त्र

काठमाडौं। चालू खाता घाटा, उच्च मूल्यवद्धि तरलता अभाव, अस्थिर व्याजदर र राजस्वको क्षेत्रीकरणले संकटोन्मुख अवस्थामा पुगेको अर्थतन्त्रलाई लयमा ल्याउनु प्रचण्ड नेतृत्व सरकारको प्रमुख दायित्व र चुनौती बनेको छ। के यो संकटलाई यो सरकाले हल गर्न सक्छ?

अर्थतन्त्रमा देखिएका तत्कालीन र दीर्घकालीन समस्या समाधानमा सरकार गम्भीर नभए अर्थतन्त्र धाराशायी हुने अर्थशास्त्रीहरूले चेतावनी दिएका छन्। सरकारले चालू खर्च गर्न समेत ऋण उठाउनुपरेको छ। अनुत्पादक खर्चको चुनौती रहेको छ। 'राजस्वले साधारण खर्चसमेत धान्न नसक्नुले अर्थतन्त्र गम्भीर अवस्था रहेको देखाएको उनीहरूको विश्लेषण छ।

नेपालको अर्थतन्त्र अहिले जटिल मोडमा देखिएको त्रिभुवन विश्वविद्यालयको केन्द्रीय अर्थशास्त्र विभागका प्रमुख प्रा.डा. शिवराज अधिकारी बताउँन्। खासगरी अनुत्पादक क्षेत्रमा भएको लगानी, पुँजी पलायन, राजस्व चुहावट, अस्थिर नीति र आर्तिवर्षासको कमीले बाँकी ७ येजमा

माओ दिवस समारोहमा तीन कम्युनिस्ट पार्टीका शीर्ष नेताहरूको सम्बोधन पार्टी एकता र क्रान्तिको चर्चा

काठमाडौं। नेकपा (क्रान्तिकारी माओवादी), नेकपा (बहुमत) र नेकपा (मशाल)को संयुक्त आयोजनामा सोमबार (२६ डिसेम्बर, २०२२) काठमाडौंको जमलस्थित राष्ट्रिय नाचघरमा एक विशेष कार्यक्रमका बीच माओ दिवस समारोह भव्य रूपमा मनाइयो। माओ दिवस समारोहलाई नेकपा (क्रान्तिकारी माओवादी)का स्थायी समीक्षा सदस्य सिपी गजुरेल गैरव, नेकपा (बहुमत)का संयोजक धर्मेन्द्र बास्तोला कञ्चन र नवागढित नेकपा (मशाल)का महासचिव

सन्तवहादुर नेपालीले सम्बोधन गर्नुभयो।

सम्बोधनको ऋमा नेकपा (क्रान्तिकारी माओवादी)मा वरिष्ठ नेता सिपी गजुरेल गैरवले विश्व सर्वहार्गाका महान नेता माओ त्सेरुडुले मार्क्सवादी दर्शन, राजनीतिक अर्थशास्त्र र वैज्ञानिक समाजवादको क्षेत्रमा गरेको सार्वभौम योगदानहरूको चर्चा गर्दै माओवादालाई मार्क्सवादकै तेस्रो विकासित सिद्धान्तको रूपमा स्पष्ट पार्नुभयो। उहाँले मार्क्सवाद लेनिनवाद हुँदै माओवादको रूपमा

विकसित भएको प्रष्ट पार्दै नेपाली विशिष्टतामा माओवादको प्रयोगको आवश्यकता औल्याउनु भयो।

दक्षिणपन्थी संस्थानवादीहरूले नेपालमा नयाँ जनाधारको संरक्षण गर्ने काममा लागिएरेका छन्। पछिल्लो अवधिमा आफूलाई खाँटी क्रान्तिकारी देखाउँदै आएको मसाल समूह

कम्युनिस्ट क्रान्तिकारीहरूबीच सुदूर एकताको आवश्यकतामाथि जोड दिनुभयो।

उहाँले तीन पार्टीबीच एकता वार्ता चलिरहेको र अब चाँडै एकता प्रक्रियालाई ढुङ्गोमा पुऱ्याइने पनि बताउनु भयो। मुतुकमा विद्यमान राष्ट्रियता, जनतन्त्र र जनजीविकाका समस्या संसदीय व्यवस्थाले समाधान गर्न नसक्ने भद्रै उहाँले तामाम समस्या समाधान गर्न नयाँ जनवादी क्रान्ति अपरिहार्य रहेको बताउनु भयो। मालेमावादको रक्षा, प्रयोग र विकासको खाँचो रहेको स्पष्ट पार्नुभयो। त्यसका लागि उहाँले

त्यसै गरी बाँकी ७ येजमा

पत्रकार सम्मेलनमार्फत राष्ट्रिय उद्योग तथा व्यापार महासंघले गरायो ११ बुँदै ध्यानाकर्षण

काठमाडौं। नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी (क्रान्तिकारी माओवादी) निकट राष्ट्रिय उद्योग तथा व्यापार महासंघले समसामयिक विषयमा पत्रकार सम्मेलनमार्फत निकायलाई ११ बुँदै ध्यानाकर्षण गराएको हो।

महासंघका अध्यक्ष जितेन्द्र दाहालले बैक तथा वित्तीय संस्थाहरूले वृद्धि गरेको व्याजदरलाई उचित न्यूनीकरण गरी एक अंकमा कामय गर्ने, स-साना व्यवसायीहरूलाई सज्जताका साथ व्यापार गर्ने बातावरण निर्माण गर्न, स्वदेशी कच्चा पदार्थहरूको प्रयोग गरी उत्पादन गर्ने उद्योगको कारण उद्योगी बाँकी ८ येजमा

क्रान्तिकारी माओवादी, बहुमत र मशालले देशैभर माओत्से तुडलाई सम्भिए

२०७८ राष्ट्रिय प्रतिनिधिसभा र प्रदेशसभातर्फको संसदीय निर्वाचनका सम्बन्धमा नेकपा (क्रान्तिकारी माओवादी)को देखिएको छ। उत्तर बैठकमा पार्टीको केन्द्रीय कार्यालयको निर्वाचन २०७८ बारे क्रान्तिकारी माओवादीको समीक्षात्मक धारणा

१. पाँच दरीय गठबन्धनका नेता तथा प्रधानमन्त्री शेरबहादुर देउवाको नेतृत्वमा निर्वाचन आयोगद्वारा २०७९ मध्यसिर ४ गते प्रतिनिधि सभा र प्रदेश सभाको आवधिक निर्वाचन गराइयो। निर्वाचन आयोगका अनुसार त्यस निर्वाचनमा देशका ७७ जिल्लाका

संसदीय निर्वाचन २०७८ को समीक्षा

(मध्यसिर ४, २०७८ मा सम्पन्न प्रतिनिधिसभा र प्रदेशसभातर्फको संसदीय निर्वाचनका सम्बन्धमा नेकपा (क्रान्तिकारी माओवादी)को पौँच देखि ७ सम्म चलेको पोलिटब्यूरो बैठकले सूक्ष्म रूपमा समीक्षा गरेको छ। उत्तर बैठकमा पार्टीको केन्द्रीय कार्यालयको निर्वाचन २०७८ बारे क्रान्तिकारी माओवादीको समीक्षात्मक धारणा' शीर्षकमा प्रस्तुत गरिएको हो।) - सम्पादक

१. पाँच दरीय गठबन्धनका नेता तथा प्रधानमन्त्री शेरबहादुर देउवाको नेतृत्वमा निर्वाचन आयोगद्वारा २०७९ मध्यसिर ४ गते प्रतिनिधि सभा र प्रदेश सभाको

सम्पादकीय

सुकुम्बासीलाई जबर्जस्ती उठिबास लगाउँ !

संघीय सरकार परिवर्तन भएको दुई दिनपछि पुस १३ गते सार्वजनिक स्थानमा बनेका अनधिकृत संरचना हटाउन गृह मन्त्रालयसँग थप सुरक्षाकमी मागेर काठमाडौं महानगरले भूमिहीन सुकुम्बासी, ठेला तथा नाइलो व्यापारीप्रति बल प्रयोग गर्ने सङ्केत गरेको छ । एक महिना पहिले थापाथलीस्थित सुकुम्बासी बस्ती बलजफ्टी हटाउन खोज्दा चौतर्फी विरोधपछि हच्छकैको महानगरले जिल्ला प्रशासन कार्यालय र सुरक्षा निकायलाई आवश्यक निर्देशन र समन्वय गर्ने माग राखेर गृहमा पत्राचार गरिसकेको छ ।

काठमाडौं महानगर, अधिकारसम्पन्न एकीकृत बागमती सभ्यता विकास समिति र उपत्यका विकास प्राधिकरणले बैर्षोदेखि बसोबास गर्दै आएका सुकुम्बासीहरूलाई जबर्जस्ती उठिबास लगाउन खोजिरहेका छन् । सुकुम्बासीको नाममा हुकुम्बासीले सार्वजनिक क्षेत्र हडपेको उनीहरूको तर्क छ । तर निपञ्च छानबिन गर्ने र कानुनसम्मत समाधान गर्ने उल्लेखित निकाय तयार देखिएका छैनन् । नदी किनारमा बसेका भूमिहीन सुकुम्बासी तथा अव्यवस्थित बसोबासी, सडक पेटी तथा ठिलागाडामा व्यवसाय गर्ने गरिब जनताहरूलाई नजिकबाट बुझ्न सरकारले नै चाहेको देखिएको छैन । देशभारी वास्तविक सुकुम्बासी कर्ति छन् भन्ने तथ्यांक स्थानीय र प्रदेश मात्रै होइन, संघीय सरकारसँग पनि छैन ।

भूमिहीन तथा सुकुम्बासीको पहिचान गरी बसोबासका लागि घरघडेरी तथा जीविकोपार्जनका लागि कृषियोग्य जमीन वा रोजगारीको व्यवस्था गर्दै उनीहरूलाई पुनर्स्थापना गर्नु सरकारको संवैधानिक जिम्मेवारी हो । स्थानीय सरकार सञ्चालन ऐन, २०७४ को दफा ११९ भ अनुसार सुकुम्बासीको पहिचान र अभिलेख व्यवस्थापन मात्रै होइन, सुकुम्बासी सम्बन्धी जीविकोपार्जन र बसोबास व्यवस्थापन पनि महानगरपालिकाकै जिम्मेवारीमा पर्छ । स्थानीय स्तरमा अव्यस्थित बसोबास व्यवस्थापन पनि पालिकाकै क्षेत्राधिकारमा पर्छ ।

प्रहरी प्रशासन प्रयोग गरेर सुकुम्बासी र ठेला-नाइला व्यवसायीलाई लखेट्न लागिपरेको काठमाडौं महानगरपालिकाले आफ्नो दायित्व पूरै बिसेर कानूनी अधिकार मात्रै प्रयोग गर्न खोजेको देखिन्छ । संविधानले 'आर्थिक रूपले विपन्न, अशक्त र असहाय अवस्थामा रहेका, असहाय एकल महिला, अपाङ्गता भएका, बालबालिका, आफ्नौ हेरचाह आफै गर्न नसक्ने तथा लोपोनुख जातिका नागरिकलाई कानून बमोजिम सामाजिक सुरक्षाको हक हुनेछ' भनेको छ ।

मेरां बालेन्द्र साहले मासिर १२ मा थापाथलीका सुकुम्बासीहरूले गरेको प्रतिरोधको बदला लिन खोजेको देखिन्छ । उनले जसरी पनि सुकुम्बासीहरूलाई हटाएँ छाड्दै 'प्रतिशोध' साँधेको देखिन्छ । मेरां बालेन्द्रको काठमाडौं महानगरभित्राबाट गरिब, निमुखा, श्रीमिक, भूमिहीन सुकुम्बासीहरूलाई जबर्जस्त लखेट्न खोजिरहेका छन् । यो उनकै लागि निकै प्रत्युत्पादक बन्न सक्ने र त्यसको ढूलो मूल्य चुकाउन पर्ने स्थितिमा मेरां बालेन्द्र नै पुन सक्छन् । सुकुम्बासीहरूको घरमा डोजर लगाएँ उनीहरूलाई जबर्जस्ती उठिबास लगाउँ र अनि त्यहाँ वृक्षारोपण गरेर सहरको सौन्दर्यीकरण गर्ने भनिरहेका छन् । गरिब जनताको व्यवस्थापन ढूलो कि सौन्दर्यीकरण ? भन्ने प्रश्न गरिभर रूपमा देखापरेको छ ।

जुन वर्ग र समुदायले विभिन्न कालखण्डमा भएका परिवर्तनको आन्दोलनमा महत्वपूर्ण भूमिका खेले, जसको भोटले बालेन समेत मेराको कुर्सीमा पुगे, तिनै वर्ग र समुदायलाई आफूनै थातथलोबाट विस्थापित गरेपछि अवश्य पनि जनताले 'भरता तो क्या नइ करता'को स्थितिमा प्रतिरोध गर्नुको उनीहरूसँग कुनै विकल्प रहने छैन ।

परिवर्तनको सम्बाहक

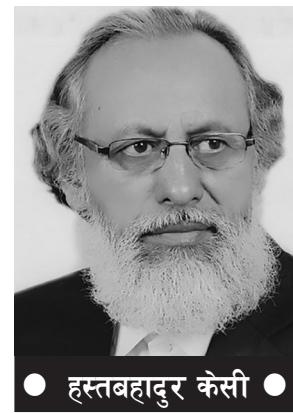
WELCOME मूलबाटो **WELCOME**

सत्यतथ्य निष्पक्ष खबर तथा

विचारका लागि सधैँ हेन्ते र पढ्ने गराँ ।

www.moolbato.com

संशोधनवादीहरूलाई नागेभार र क्रान्तिकारीहरूलाई एकजुट पारेर मात्र क्रान्ति सम्भव

● हस्तबहादुर केसी ●

नवप्रतिक्रियावादमा पतन भइसकेको नवसंशोधनवादी धाराले आज संसदीय व्यवस्थालाई आफ्नो रणनीतिक कार्यदिशा र लक्ष्य बनाएर पूर्णरूपमा संसदीय व्यवस्थाको भाषमा चुल्ममै डुवेर प्रतिक्रियावादी दलाल सरकार चलाउने ठाउँमा पुगेको छ भने क्रान्तिकारी धाराले मुख्यतः नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी (क्रान्तिकारी माओवादी) ले सशस्त्र जनविद्रोहको सामरिक कार्यदिशा ठोस गरेर सशस्त्र जनविद्रोह मार्फत् महान् नयाँ नेपाली जनवादी क्रान्ति पुरा गरेर जनताको जनवादी अधिनायकत्व स्थापना गर्दै वैज्ञानिक समाजवादमा पुर्ने बाटो तय गर्ने कार्यको तयारी गरिरहेको छ भने त्यसको वरिपरि रहेका अन्य क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टीहरू पनि क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टीहरू वैज्ञानिक समाजवादको कार्यक्रम बढाइएको अगाडि बढाइएको अवस्था र स्थिति छ ।

नेपाली कम्युनिस्ट आन्दोलन भित्र हावी भइरहेका नवसंशोधनवादीहरू, जो नव प्रतिक्रियावादीमा रूपान्तरण भइसकेका छन्, उनीहरूलाई नेपाली समाजका बीचबाट नाझेभार पारेर र छितरिएर हेका क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टीहरू र व्यक्तिहरूलाई एकताबाध गरेर मात्र महान् नेपाली क्रान्तिलाई विजयको शिखरमा पुर्याउन सम्भव हुन्छ । किनाकि एकार्तिर गत मासिर ४ गते सम्पन्न संसदीय निर्वाचनको परिणाम पश्चात नेपाली कम्युनिस्ट आन्दोलन भित्रका धोर अवसावादी तथा नवप्रतिक्रियादीका रूपमा पतन भैसकेका नामधारी कम्युनिस्टहरू पुनः एकजुट भएका छन् र खिचडीको रूपमा रहेको दलाल सरकार निर्माण गरेर वामपन्थी कम्युनिस्टहरूको सरकार बनेको भेरेर नेपाली जनताको बीचमा ढूलो भ्रम छर्दै छन् भने अर्कोतिर महान् नयाँ नेपाली जनवादी क्रान्तिकारी बौकीको कार्यभार पुरा गर्ने ऐतिहासिक जिम्मेवारी बौकेका क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टीहरू र व्यक्तिहरू फुटप्रस्त अवस्थामै छन् ।

आजसम्म पनि दक्षिणपन्थी संशोधनवमद नै नेपाली क्रान्तिको मुख्य बाधकका रूपमा खडा हुँदै आएको छ । र संशोधनवादी नामधारी कम्युनिस्ट पार्टीहरू सच्चा क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टीहरूको बीचमा इतिहासदेखि भीषण वैचारिक संघर्ष, दुई लाईन अर्थात् अन्तःसंघर्सकै बीचबाट नेपाली कम्युनिस्ट आन्दोलन यहाँसम्म आइयोगेको छ ।

यसैबीचमा ऐतिहासिक भाषा सामेल हुन पुगेको नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी (एमालेले), नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी (माओवादी केन्द्र) समेतका पार्टीहरूले गरिरहेको छन् भने यसको ठिक विपरीत क्रान्तिकारी कितामा रहेका क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टीहरूको नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी (क्रान्तिकारी माओवादी) लगायतका तयारी गरिरहेको छ भने त्यसको वरिपरि रहेका अन्य क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टीहरूका बीचमा पार्टी एकताका लागि धन्यभूत रूपमा प्रयासहरू भेरहेका छन् र अन्य क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट समुह र व्यक्तिहरूका बीचमा पार्टी एकताको लागि धन्यभूत रूपमा प्रयासहरू भेरहेका छन् ।

नवसंशोधनवादीहरूको नेतृत्व जो विजातीय कितामा

रहेको छ भने यसको ठिक विपरीत क्रान्तिकारी कितामा रहेका क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टीहरूको नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी (बहुमत), नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी (मशाल) विल्ल नेतृत्वको नेतृत्वको कम्युनिस्ट पार्टी, वैज्ञानिक समाजवादी कम्युनिस्ट पार्टी, वैज्ञानिक समाजवादी कम्युनिस्ट पार्टीहरूको नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी (बहुमत) लगायतका क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टीहरूका बीचमा पार्टी एकताको लागि धन्यभूत रूपमा प्रयासहरू भेरहेका छन् ।

यसको लागि वस्तुगत पुरा हुँदाहुँदै पनि आत्मगत अवस्था कम्जोर छ । त्यसले पनि महान् क्रान्तिको यात्रा पुरा गर्ने काममा काधाहरू खडा भइरहेका छन् । यस किसिमको परिस्थिति र परिवेशमा महान् नेपाली नयाँ जनवादी क्रान्ति पुरा गरेर जनताको जनवादी अधिनायकत्व स्थापना गर्दै वैज्ञानिक समाजवादमा भएको छ ।

यसको विकल्पीका महान् नेपाली नयाँ जनवादी क्रान्ति सम्भव छैन ।

आज संसदीय व्यवस्थालाई आफ्नो रणनीतिक कार्यदिशा र लक्ष्य बनाएर पूर्णरूपमा संसदीय व्यवस्थाको भाषमा चुल्ममै डुवेर प्रतिक्रियावादी दलाल सरकार चलाउने ठाउँमा पुगेको छ भने क्रान्तिकारी धाराले मुख्यतः नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी (क्रान्तिकारी माओवादी) ले सशस्त्र जनविद्रोहको सामरिक कार्यदिशा ठोस गरेर सशस्त्र जनविद्रोह मार्फत् महान् नयाँ नेपाली जनवादी क्रान्ति पुरा गरेर जनताको जनवादी अधिनायकत्व स्थापना गर्दै वैज्ञानिक समाजवादमा पुर्ने बाटो तय गर्ने कार्यको तयारी गरिरहेको छ भने त्यसको विपरीत रहेका अन्य क्रान्तिकारी कम्युनिस्ट पार्टीहरूका बीचमा पार्टी एकताको लागि धन्यभूत रूपमा प्रयासहरू भेरहेका छन् ।

यसैक्रममा आज नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी (क्रान्तिकारी माओवादी) नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी (मशाल), नेपाल कम्युनिस्ट पार्ट

संसदीय निर्वाचन २०७९ बारे क्रान्तिकारी माओवादीको समीक्षात्मक धारणा

पार्टी र तिनका प्रत्यक्ष तर्फ ५,६३६, समानुपातिक तर्फ ५,९०७ जना जित उमेदवारले भाग लिएका थिए।

२. निर्वाचनको प्रक्रियामा नेपाली कांग्रेस, नेकपा (माओवादी केन्द्र), एकीकृत समाजवादी पार्टी, राष्ट्रिय जनमोर्चा एवम् लोकतान्त्रिक समाजवादीका बीचमा एउटा चुनावी गठबन्धन बयो र नेकपा (एमाले), राष्ट्रिय प्रजातन्त्र पार्टी तथा जनता समाजवादी पार्टी कतिपय ठाउँमा केही तालमेल सहित आ-आमै ढाङ्गले मतदानमा उत्रिए। यस निर्वाचनमा नेमिकिपा लगायतका पार्टी आ-आमै ढाङ्गले चुनावी मैदानमा उत्रिए भने भर्खरै बेनेका राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी, जनता पार्टी, नागरिक उन्मुक्ति पार्टी लगायत पनि चुनावमा खडा भए। साथै निर्वाचनमा कतिपय बाणी र कतिपय स्वतन्त्र व्यक्ति पनि मैदानमा उत्रिए।

राजनीतिक तथा विचारधारामात्रक दृष्टिले उक्त सबै पार्टी वा व्यक्तिहरूका आ-आमै एउटा विचार तथा दृष्टिकोण थिए। गठबन्धनमा आवद्ध दलहरूका पनि कुनै संयुक्त घोषणापत्र थिएनन्।

नेका नेतृत्वको लोकतान्त्रिक "वाम" गठबन्धनले प्रतिगमनको विरोध, वर्तमान सीधिवादन तथा संसदीय लोकतान्त्रिको रक्खालाई मुख्य चुनावी मुहु बनायो भने एमालेले मूलतः स्थिर सरकार र आर्थिक समृद्धिको कुरा उठायो।

उक्त पार्टी र स्वतन्त्र व्यक्तिहरू सबैले यसै राज्यसत्र र व्यवस्थामा रहेको जाने कुरा राखे। सबैले एक अर्का पार्टी वा गठबन्धन र व्यक्तिहरूको विरोध गरे। तर, सत्ता र व्यवस्थाका विरुद्ध पुराना बाम भनेनेहरू र नयाँ खुलेका पार्टी तथा दिवोही वा बाणी स्वतन्त्र उमेदवारहरू पनि पुरानै सत्ता तथा व्यवस्थाको पक्षमा प्रतिबद्ध देखिए।

३. हाम्रो पार्टी नेकपा (क्रान्तिकारी माओवादी)ले यस निर्वाचनको सक्रिय बहिष्कार गर्ने निर्णय लिएको थिए। हाम्रो धारणा के छ भने वर्तमान प्रतिक्रियावादी सत्ता तथा व्यवस्था अन्तर्भृत राष्ट्रियता, जनतन्त्र तथा जनजीविकाका समस्या भनै गम्भीर, विकाराल तथा भयावह बढै गएको र सरकारका तीनओटै अझाले भारी असफलताको सामाना गर्दै आउनु परेको स्थितिमा यस प्रकारको सत्ता तथा व्यवस्थाको विकल्पमा नयाँ जनवादी राज्यसत्रको विकल्प प्रस्तुत गरी क्रान्तिको तयारीमा संलग्न बन्नका लागि बहिष्कारको पक्षमा उभिनु नै सही रहेको छ। यस निर्वाचनमा हाम्रो पार्टीका साथै नेकपा (बहुपत), नेकपा (मशाल), नेकपा (माओवादी)ले पनि बहिष्कार/अवज्ञा गर्ने निर्णय गरेका थिए। यी पार्टीहरूका बीच संयुक्त भई देशव्यापी रूपमा जनसभाका कार्यक्रम सञ्चालन गरिएका थिए। साथै, अर्य कतिपय पार्टी/समूहले पनि यस निर्वाचनको बहिष्कार गर्ने निर्णय

लिएका थिए। यसरी हेर्दा अहिलेको बहिष्कार आन्दोलन सापेक्ष रूपमा व्यापक तथा प्रभावकारी भएको र जनसत्रसम्म पुगेको देखिन्छ।

४. बहिष्कार आन्दोलनको क्रममा हाम्रो पार्टी र त्यसको नेतृत्वमा संयुक्त मोर्चा जवास मोर्चाहरू द्वारा केन्द्रीय र स्थानीय रूपमा पर्चा, भित्तेलेखन, विभिन्न प्रकारका जुतुस, घरदैलो कार्यक्रम, कोणसभा, विविध जनसभा लगायतका प्रचारात्मक कार्यक्रमहरू र दमन तथा धरपकडको विरोधमा विभिन्न स्थानमा विभिन्न दृष्टिकोणमा प्रतिरोधात्मक कार्यक्रम समेत सम्पन्न भएका छन्। बहिष्कार आन्दोलन सञ्चालन गर्ने क्रममा सबै प्रदेशहरू आ-आम्ना विशिष्टात्मक आधारमा सिर्जनात्मक ढाङ्गले प्रस्तुत भएका देखिन्छ। बहिष्कार आन्दोलनको अन्तम समयतिर निर्वाचन आयोगको ढोकामै जनवारीय मोर्चाहरूद्वारा गरिएको संयुक्त विरोध प्रदर्शन अत्यन्तै शानदार रहन गयो। यस प्रकारका कार्यक्रमहरूसँग पुर्यो र रहेको, कतिपय ठाउँमा पार्टी पक्किलाई राम्रो सित परिचालन नगरिएको र आन्दोलनलाई अफै शस्त्रक बनाउन नसकिएको स्थिति पनि रहेको छ। यसलाई बहिष्कार आन्दोलनमा रहेको कमी, कमजोरी तथा सीमाका अर्थमा ग्रहण गर्नुपर्दछ।

५. वर्तमान संसदीय व्यवस्थाको निर्वाचनप्रति जनताको विशाल हिस्सामा ठूलै असनुष्टि र आक्रोश अभिव्यक्त भएको छ। कैयौं मतदाताहरूले यस निर्वाचनमा सहभागिता नै जनाएनन् र बहिष्कार/अवज्ञाप्रति समर्थन तथा प्रतिबद्धता व्यक्त गरे। कैयौं मतदाता निर्वाचनमा सहभागी नै नभई भारत तथा समुद्रपारका विभिन्न मुलुकहरूमा रोजगारीका लागि हिँडेका छन्। निर्वाचन आयोगले ६१ प्रतिशतको हाराहारीमा मत खसेको बताए पनि वस्तुतः ५० प्रतिशतको हाराहारीमा मत खसेको बुझिन्छ। २०४८ साल यताका आम निर्वाचनहरूको तुलनामा यस पटकको मतदान निकै त्यून रहेको छ। यो कुरा स्वयम् सत्ताधारी वर्ग तथा तिनका सञ्चार माध्यमले पनि स्वीकारेको देखिन्छ।

६. बाजुरा, दोलखा, सुनसरी लगायतका कैयौं मतदान केहिरहरूमा एमाले र कांग्रेसका नेता कार्यकर्ताका बीच निकै चर्का विवाद, ढन्दू तथा भडपका घटना घटेका छन्। कैयौं ठाउँमा धाँधली र बुथकब्जाका घटना घटेका छन्। कतिपय स्थानमा मतदान स्थगन गरिएका छन् र कैयौं ठाउँमा पुर्योत्तरदान भएका छन्। चुनावको प्रक्रियामा देशका विभिन्न ठाउँमा सबै राउण्ड गोली फायर गरिएका छन्।

७. मतदानको परिणाम अनुसार कुनै पनि राजनीतिक दल एकल रूपमा सरकार निर्माण गर्ने हैसियतमा पुन सकेनन्। प्रतिनिधिसभा तर्फको

छन्, कतिपय ठाउँमा मानिसको ज्यानै एको छ र कैयौं मानिसहरू घाइते भएका छन्। कैयौं ठाउँमा निर्वाचनको प्रक्रियामा बम विषेषित भएका छन्।

८. सरकारद्वारा देशका विभिन्न स्थानमा सबै राउण्ड गोली चलाए, कतिपयको गोली हानी हत्या गरेर, निर्वाचन बहिष्कार तथा अवज्ञा गर्ने राजनीतिक पार्टीका नेता, कार्यकर्ता तथा सर्वाधारण जनताको धरपकड गरेर, हिरासतमा राखेर तथा उनीहरूका कार्यक्रमहरूमाथि दमन अभियान चलाए र साम, दाम, दण्ड, भेद सबै प्रकारका नीति तथा उपायहरूको प्रयोग गरेर कथित संसदीय लोकतन्त्रको समेत धज्जी उडाउँदै गरिएको निर्वाचनलाई निर्वाचन आयोगले शान्तिपूर्ण, भयरहित तथा स्वच्छ रूपमा सम्पन्न भएको घोषणा गरेको छ। वस्तुतः शान्तिपूर्ण तथा भयरहित निर्वाचन हुन सकेको देखिन्दैन।

९. जनसमुदायको एउटा विशाल हिस्सामा वर्तमान दलाल तथा नोकरशाही पुँजीपति एवम् सामन्त वर्गीय राज्यसत्ता तथा संसदीय व्यवस्था र तिनको पक्षधर बन्दै आएका संसदवादी राजनीतिक पार्टीहरूप्रति चरम आक्रोश र वितृष्णा पैदा हुँदै आएको वर्तमान परीक्षितमा हुन गइहेको यस पटकको निर्वाचनमा कतिपय तुला मिडियाहरूले प्रायशः एकातिर हाम्रो पार्टी सहित बहिष्कार पक्षधरहरूद्वारा वर्तमान सत्ता तथा व्यवस्थाको विकल्पमा नयाँ जनवाद वैज्ञानिक समाजवादका नारा घन्काउँदै सम्पन्न गरिएका प्रचारात्मक कार्यक्रमहरूमाथि नाकाबदी गरे भने अर्कोतर भर्खरै जन्मिएका तथा नामै नसुनिएका व्यवस्था होइन, अवस्था फेर्नु पर्छ, पुराना पार्टीका उपाना नेता काम लागेन् अब यस सत्ता तथा व्यवस्थाको रक्खार्न नयाँ शक्ति चाहिँदै भन्दै प्रचारमा लेसहोल्ड कराउनेमा पहिलोमा नेका अनि क्रमशः एमाले, माके तथा जसपा र अहिले थप नयाँ राम्पा र जनमत पार्टी रहे। साथै, अहिले राम्पाले पनि अभै अत्यन्तै असजिलो, मिलीजुली सरकार बन्ने स्थिति पैदा भयो। अहिलेको मत परिणाम अनुसार कथित राष्ट्रिय पार्टी बन्न शेसहोल्ड कराउने र एउटा विशालको बनाउन गर्ने अभियान भएको छ।

१०. २०७९ सालको निर्वाचनका सन्दर्भमा सझेक्षित जन विश्लेषण गरियो त्यसका आधारमा निम अनुसारको निष्कर्ष निकाल सकिएँ :

पहिलो, संसदीय निर्वाचनप्रति जनताको व्यापक हिस्सामा वितृष्णा पैदा भएको पाइयो। यस प्रकारको वितृष्णामा वर्तमान सत्ता, व्यवस्था र संसदीय राजनीतिक दलप्रतिको असनुष्टि तथा आक्रोशको पार्टी तथा मित्रहरूको भूमिका पनि सकारात्मक नै रहेको पाइयो।

सार्वानुपर्दा एकातिर हाम्रो पार्टीको बहिष्कार अभियान भएको छ। यस प्रकारको वितृष्णामा वर्तमान सत्ता, व्यवस्था र संसदीय राजनीतिक दलप्रतिको असनुष्टि तथा आक्रोशको प्रतिफल हो। यसबाट के प्रस्तुत हुँदै भने जनताको व्यापक हिस्सा नयाँ विकल्प र क्रान्तिकारी शक्तिहरूको चलाखेलका रूपमा पनि लिन सकिन्छ। स्पष्ट शब्दमा भन्नुपर्दा राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी साम्राज्यवादी शक्तिहरूको निर्देशन र आशिर्वादमा बनको देखिन्छ।

दोस्रो, यस निर्वाचनको मत परिणामबाट के कुरा छल्दिङ भयो भने कुनै राजनीतिक दलले एकल रूपमा सरकार निर्माणका लागि आवश्यक बहुप्रत तथा जनआकर्षणको दुरुप्योग गरी दलाल तथा नोकरशाही पुँजीपति एवम् सामन्त वर्गीय राज्यसत्ता, संसदीय व्यवस्था तथा सीधिवादको सरक्षण गर्ने काममा लागिएको छन्। पाँचल्लो अवधिमा आफूलाई खाँटी क्रान्तिकारी देखाउँदै आएको मसाल समूह पनि निर्वाचन उपयोगको नाममा उनीहरूकै पडीकिमा लामबद्ध भई पुराने सत्ताको गोटीमा परिणत हुँदै गइहेको छ। यस स्थितिमा आज तप्ति एतिहासिक आवश्यकता आज कैयौं गुना बढेर गएको छ। यसलाई राम्रोसित आवश्यकता गरी व्यवहारमा जानु नै अहिलेको हाम्रो प्रमुख राजनीतिक कार्यभार हो।

११. कत

बुर्जुवा गणतन्त्र र माकर्सवादी कार्यनीति

● रामसिंह श्रीस ●

नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी
(क्रान्तिकारी माओवादी) को मुख्यपत्र 'माओवादी' पूर्णाङ्ग १६ मा 'नेकपा (मसाल) का गठबन्धन सम्बन्धी वास्तविकता' शीर्षकमा मेरो लेख प्रकाशित भएको थियो । मेरो त्यो लेखलाई अनलाइन पत्रिकाहरू मूलबाटो, मार्गदर्शन र हाँक साप्ताहिकले साभार गरेका थिए । त्यो लेखमा मैले व्यक्त गरेका विचारहरूको 'युगदर्शन'मा नेकपा (मसाल) का प्रवक्ता का, रामप्रकाश पुरी (मिति ७ मंसिर २०७९) र नेता का, भैरवराज रेमीले (मिति ९ मंसिर २०७९मा) खण्डन प्रकाशित गर्नु भएको छ । आफ्ऊो खण्डन लेखमा प्रवक्ता का, रामप्रकाश पुरीले मेरो लेखमा व्यक्त विचारहरूलाई 'वामपन्थी संकीर्णवाद' भन्नु भएको छ भने का, भैरवराज रेमीले 'आराजकतावादी चिन्तन' भन्नु भएको छ । लेखमा व्यक्त एउटै विचारहरूलाई एउटाले 'वामपन्थी संकीर्णतावाद' भन्नु भएको छ भने अर्काले 'आराजकतावादी चिन्तन' भन्नु भएको छ । अराजकतावादी चिन्तन र वामपन्थी संकीर्णवाद भनेको एउटै धारा हुन वा अलग अलग धारा छन् यो उहाँहरूको विषय हो ।

मेरो लेखको खण्डन गर्ने क्रममा उहाँहरूले जुन तर्कहरू र विचारहरू व्यक्त गर्नु भएको छ ती कति मार्कसवादी छन्? भने विषयमा व्यापक छलफल र बहस गर्न सकिन्छ । आवश्यक परे

जब बुर्जुवा गणतन्त्र मन्दा पनि प्रतिगामी व्यवस्था आउने निश्चित जस्तै भयो भने त्यो अवस्थामा क्रान्तिकारी कम्युनिष्टहरूले प्रतिगमनको विरुद्ध संघर्ष गर्न बुर्जुवा गणतन्त्रवादीहरूसँग सहकार्य गर्न सक्छन् । त्यो अवस्थामा तुलनात्मक रूपमा बुर्जुवा गणतन्त्रलाई जोगाउन वा त्यसको रक्षा गर्न बुर्जुवा गणतन्त्रवादीहरूसँग मिलेर प्रतिगामी तत्वहरूको विरुद्ध संघर्ष गर्ने कुरालाई नीतिगत रूपमा गलत मान्न सकिन्न । तर प्रतिगमनको खतराको कुरा गरेर कम्युनिस्टहरूले बुर्जुवा गणतन्त्रलाई संस्थागत गर्ने त्यसलाई विकास गर्ने कुरा मार्क्सवादले बुर्जुवा गणतन्त्रलाई संस्थागत गर्ने, त्यसलाई विकास गर्ने कुरा गर्दैन । मार्क्सवादले त बुर्जुवा गणतन्त्रको भण्डाफोर गर्ने, त्यसलाई द्वस्त पार्ने र त्यसको ठाउँमा परिस्थिति अनुसार जनगणतन्त्र वा समाजवादी गणतन्त्र स्थापना गर्ने कुरा गर्दछ । जस्तो रसमा सन् १९७७ मा फेब्रुअरी क्रान्तिले बुर्जुवा गणतन्त्र ल्यायो ।

उत्पुक्त समयमा त्यस विषयमा चर्चा
गरिने छ । तर यस छोटो लेखमा
उहाँहरूले अगाडि सार्नु भएका सबै
तरक र विचारहरूतिर नगएर बुर्जुवा
गणतन्त्रको संस्थागत विकास गर्ने
विषयमा मात्र आफूलाई सीमित गरेको
छ ।

मरा लेखका सार नकपा (मसाल) ले यो बुर्जुवा गणतन्त्र र धर्म निरपेक्षताको रक्षाको नाममा जुन गठबन्धन गरेको छ । वास्तविकता त्यो होइन, वास्तविकता निरन्तर फुट र विभाजनको धारणाले संगठनात्मक अवस्था कमजोर भएर चुनावमा १/२ सिट जिल्को लागि गरिएको गठबन्धन हो भनेको छु र नेकपा (मसाल) ले अब दक्षिणपश्ची दिशा समात्यो भनेको छु । जस्तो कि त्यो लेखमा मैले भनेको छु नेकपा (मसाल) को एक वा अर्को पक्षसँग गठबन्धनको मुख्य उद्देश्य भनेको गणतन्त्र र धर्मनिरपेक्षताको रक्षाको नाममा चुनावमा थेरै भए पनि सिट जित्नु हो ।' (माओवादी पूर्णाङ्ग १६ पृ. २६) त्यो लेखमा यो पनि भनेको छु 'नेकपा (मसाल) का महामन्त्री का. मोहनविक्रम सिंहले यो बुर्जुवा गणतन्त्रको प्रश्नलाई जसरी प्रमुख विषय बनाउन भएको छ । त्यो उहाँको यथास्थितिवादी नीति हो ।' (उही पृ. २७) त्यस लेखको अन्तमा मैले भनेको छु 'जब बुर्जुवा गणतन्त्र आयो तब क्रान्तिकारी

कम्युनिस्टहरूले जनगणतन्त्रको माग राखेर संघर्ष गरिरहेका छन् भने उहाँ बुर्जुवा गणतन्त्रको रक्षाको लागि जिउ ज्यान फालेर लाग्नु भएको छ ।' मेरा यी भनाईहरूको खण्डन गर्ने क्रममा का. रामप्रकाश पुरी र का. भैरवराज रेमीले जुन विचारहरू बाहिर ल्याउनु भयो । त्यसले बुर्जुवा गणतन्त्रको सम्बन्धमा उहाँहरूको दृष्टिकोण माकर्सवादी दृष्टिकोण भन्दा धैरे टाढा पुँोको रहेछ भने पुष्टि हुन्छ । जसले प्रवक्ता का. रामप्रकाश पुरीले भन्नुभएको छ- 'लेनिनको एक खुडकिलोमाथि भनाईलाई सही ढंगले आत्मसात गर्ने हो भने हामीले गर्ने बुर्जुवा गणतन्त्र र धर्म निरपेक्षताको संस्थागत विकास र त्यसको रक्षाको लागि जोड दिनु सही नै छ ।' मैले उहाँहरूले बुर्जुवा गणतन्त्रको रक्षाको प्रश्नलाई प्रधान बनाएर यथास्थितिवादी नीति लिनुभयो भनेको थिएँ तर त्यसो रहेन छ । उहाँले त रक्षाको कुरा मात्र गर्नु भएन, त्यसभन्दा अगाडि बढेर बुर्जुवा गणतन्त्रको 'संस्थागत विकास' मा जोड दिनु सही हुन्छ भन्नुभयो । का. भैरवराज रेमीले पनि ठीक यही नै विचार व्यक्त गर्नुभएको छ । जस्तो कि उहाँले युगदर्शनमा प्रकाशित लेखमा भन्नु भएको छ- 'त्यसैको उदाहरण हो बुर्जुवा गणतन्त्रलाई आत्मसात गर्ने प्रश्नको विरोध वा अस्वीकार' । उहाँले अभ अगाडि भन्नुहुन्छ 'अराजकतावादीले

बुर्जुवा गणतन्त्र प्रतिक्रियावादी व्यवस्था हों, यसलाई अस्वीकार गरेर नयाँ जनवादी वा समाजवादी गणतन्त्रमा फड्को मार्नु पर्दछ भनेर गणतन्त्रलाई मान्यता दिन वा यसलाई संरक्षण र विकास गर्ने कुरालाई अस्वीकार गर्दछ । का. भैरवराज रेमीको यी भनाइहरूले पनि बुर्जुवा गणतन्त्रलाई 'संरक्षण र विकास गर्ने' कुरामा जोड दिएको छ । बुर्जुवा गणतन्त्रलाई संस्थागत विकास गर्ने कुरा का. भैरवराज रेमी र का. रामप्रकाश पुरी मात्र होइन त्यो नेकपा (मसाल) को राजनीतिक लाइन हो । जस्तो वि.सं. २०७२-६-११ मा पीवी बैठकको निर्णय भनेर जारी का. मोहन विक्रम सिंहको वक्तव्यमा भनिएको छ- तैपनि समग्रमा अहिले जारी भएको सर्वधनलाई हामीले ऐतिहासिक उपलब्धि मानेका छौं । त्यसले मुख्यत लोकतन्त्र र गणतन्त्रलाई संस्थागत गर्न महत गर्ने छ भने हामीले सोचेका छौं । का. भैरवराज रेमी रामप्रकाश पुरी र का. मोहन विक्रम सिंहको लेख र वक्तव्यमा गणतन्त्रलाई संस्थागत विकास गर्ने कुरामा जोड दिएको पाइन्छ । उहाँहरूले संस्थागत विकास गर्न जोड गरेको कुन गणतन्त्र हो ? प्रष्ट छ उहाँहरूले संस्थागत विकास गर्न जोड गरेको गणतन्त्र नेपालको अहिलेको गणतन्त्रलाई नै हो भने कुरा उहाँहरूका लेखहरू, वक्तव्यहरू र राजनीतिक दस्तावेजहरूले प्रष्ट पार्दछ ।

नेपालको अहिलेको गणतन्त्र भनेको बुर्जुवा गणतन्त्र हो । उहाँहरूले यसै बुर्जुवा गणतन्त्रलाई संस्थागत विकास गर्ने कुरमा जोड दिइहनु भएको छ ।

खास अवस्थामा जब बुर्जुवा गणतन्त्र भन्दा पनि प्रतिगामी व्यवस्था आउने निश्चित जस्तै भयो भने त्यो अवस्थामा क्रान्तिकारी कम्युनिष्टहरूले प्रतिगमनको विरुद्ध संघर्ष गर्न बुर्जुवा गणतन्त्रवादीहरूसँग सहकार्य गर्न सकछन् । त्यो अवस्थामा तुलनात्मक रूपमा बुर्जुवा गणतन्त्रलाई जोगाउन वा त्यसको रक्षा गर्न बुर्जुवा गणतन्त्रवादीहरूसँग मिलेर प्रतिगामी तत्वहरूको विरुद्ध संघर्ष गर्ने कुरालाई नीतिगत रूपमा गलत मान्न सकिन । तर प्रतिगमनको खतराको कुरा गेरेर कम्युनिस्टहरूले बुर्जुवा गणतन्त्रलाई संस्थागत गर्ने त्यसलाई विकास गर्ने कुरा मार्कर्सवादले बुर्जुवा गणतन्त्रलाई संस्थागत गर्ने, त्यसलाई विकास गर्ने कुरा गर्दैन । मार्कर्सवादले त बुर्जुवा गणतन्त्रको भण्डाफोर गर्ने, त्यसलाई ध्वस्त पार्ने र त्यसको ठाउँमा परिस्थिति अनुसार जनगणतन्त्र वा समाजवादी गणतन्त्र स्थापना गर्ने कुरा गर्दछ । जस्तो रुसमा सन् १९१७ मा फेब्रुअरी क्रान्तिले बुर्जुवा गणतन्त्र ल्यायो । त्यहाँ बुर्जुवा गणतन्त्र आए पछि प्रतिक्रान्तिका प्रयत्नहरू भएका थिए । त्यातिबेला लेनिनहरूको प्रतिक्रान्तिका प्रयत्नहरूको विरुद्ध अग्रम पर्कमा रहेर

संघर्ष गर्नुभयो तर उहाँहरू त्यसबेलाको बुर्जुवा गणतन्त्रको रक्षा वा संस्थागत विकासको कुरा गर्नु भएन । समाजवादी गणतन्त्र स्थापना गर्ने कार्यनीति बनाएर संघर्ष गर्नुभयो र त्यही कार्यनीतिको निरन्तरतामा महान् अक्टोबर समाजवादी क्रान्ति भयो ।

का. मोहन विक्रम सिंहले नेतृत्व गरेको नेकपा (मसाल)ले अहिले नेपालमा प्रतिगमन भएर यो गणतन्त्रको ठाउँमा राजतन्त्र आउने भयो भनेर जुन विश्लेषण गरेको छ, त्यो विश्लेषण वास्तविकता सँग मेल खान्न । राजतन्त्रको पक्षमा वकालत गरिरहेका राजावादीहरूले त अब नेपालमा राजतन्त्र फर्क्ने सम्भावना रहेन भन्न थालिरहेको अवस्थामा तत्काल कसरी राजतन्त्र स्थापना हुन्छ ? केपी ओलीले नेतृत्व गरेको एमालेले चुनावमा बहुमत ल्याएको भए पनि तत्काल राजतन्त्र आउने सम्भावना छैन । नेपाली कांग्रेसलाई गणतन्त्रवादी र एमालेलाई राजतन्त्र ल्याउने शक्ति देख्ने उहाँहरूको विश्लेषण सही छैन । त्यस प्रकारको अवस्थामा प्रतिगमनको खतरा देखाएर यो बुर्जुवा गणतन्त्रलाई रक्षा र संस्थागत विकास गर्ने कार्यनीति संशोधनवादी कार्यनीति नै हो ।

साभार : हाँक साप्ताहिक, वर्ष
४०, अंक ६६ पुस २०७९ (२१
डिसेम्बर २०२२)

अखिल नेपाल क्रान्तिकारी ट्रेड युनियन महासंघ सुनसरीको भेला सम्पन्न

सुनसरी। नेकपा (क्रान्तिकारी माओवादी) सम्बद्ध अखिल नेपाल क्रान्तिकारी ट्रैड युनियन महासंघ सुनसरीको दोस्रो जिल्ला भेला सम्पन्न भएको छ। भेलाले बरुण चौधरीको नेतृत्वमा १५ सदस्य जिल्ला समिति निर्वाचित गरेको छ।

भेलालाई प्रमुख अतिथि एवं महासंघका अध्यक्ष ईश्वर तिमिल्सना, महासचिव बसन्त बोगटी, पार्टी केन्द्रीय समिति सदस्यद्वय डिल्ली बोहरा, पेमा लामा, बेनु बुढाथोकी सहितका नेताहरूले सम्बोधन गर्नुभएको

थियो । भने समापन मन्तव्य १ नम्बर प्रदेश महासंघका अध्यक्ष विष्णु चौधरीले राख्नुभएको थियो ।

भेलालाई सम्बोधन एवं शुभकामना मनत्व राखदै प्रमुख अतिथि ईश्वर तियिल्सिनाने 'श्रम तथा रोजगारीको क्षेत्रमा सिर्जना भएका नयाँ-नयाँ संकटले मजदुरवर्ग र पुँजिपतिवर्गका बीचको अन्तरविरोध अझ तीव्र बढै गएको छ । यस परिस्थितिसँग जुन्ध र विजय हासिल गर्न मजदुर आन्दोलनमा हामीले पनि नयाँ राजनैतिक वैचारिक र सांगठनिक हतियारको विकास गर्नुपर्छ ।

त्यसका निमित्त आजको नयाँ बहस सहित हजारै मजदुरहरूको बीचमा संगठनलाई विस्तार गर्न जस्तै छ । भन्दै पूर्वले यस प्रक्रियामा महत्वपूर्ण भूमिका खेले अपेक्षा गरेको बताउनुभयो । ‘हामी महासंघको राष्ट्रिय सम्मेलनको नजिक छौं, यो सम्मेलन राजनैतिक वैचारिक एवं सांगठनिक जीवनको एउटा ऐतिहासिक सम्मेलन हुनेछ ।’ कार्यक्रमको संचालन महासंघका केन्द्रीय सदस्य संजय चौधरीले गर्नुभएको थियो ।

देशभक्त जनगणतान्त्रिक
मोर्चा, नेपालको भक्तपुर
अध्यक्षमा रामहरि गणेजु

भक्तपुर । देशभक्त जनगणतान्त्रिका
मोर्चा, नेपालको दोश्रो भक्तपुर जिल्ला
भेला शनिवार भक्तपुर कमलविनायकमा
सम्पन्न भएको छ ।

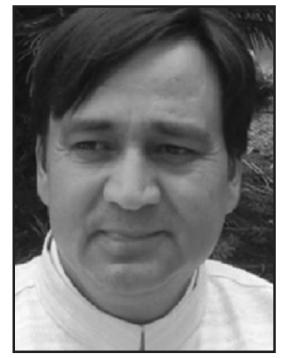
‘पूँजीवादी वेथिति, विकृति,
विसंगति र देशघात विरुद्ध देशभक्तहरू
एक होअौं ! नयाँ जनवादी क्रान्तिको
तयारीको लागि प्रथम जिल्ला भेला
सफल पारौ !!’ भन्ने नाराका साथ

सम्पन्न उक्त भेलामा विभिन्न वग, जाति, क्षेत्र, समुदाय र पेशाका जनताको व्यापक उपस्थिति रहेको थियो ।
 कार्यक्रममा प्रमुख अतिथि मोर्चाका केन्द्रीय सचिव एवं ३ न. प्रदेश अध्यक्ष पवनमन श्रेष्ठले कार्यक्रमको उदाघाटन गर्दै नयाँ जनवादी क्रान्ति विना शान्ति र विकास असंभव भएको वताउनु भयो । उहाँले देशमा वेथिती र देशधात विकराल बनेकोले सच्चा देशभक्तहरू एक हुनु पर्ने पनि प्रस्त आर्ह भयो ।

मोर्चाका केन्द्रीय सदस्य एवं
भक्तपुर जिल्ला इन्चार्ज श्रीकृष्ण सुलुले
राजनैतिक क्रान्ति पछि मात्र आर्थिक
क्रान्ति सभव हुने उल्लेख गर्दै चीन,
भारत लगायतको देशमा पनि त्यस्तै
भएको तर नेपालमा उल्टो प्रचार भैरहेको
प्रस्तु पार्न भयो ।

पार्टीका केन्द्रीय सदस्य
 सोमान तामाडले उमेरले युवा भए
 पनि अन्धविश्वास, सामन्ती संस्कार र
 पूँजीवादी विचार वोकिराखे देश भन
 पछाडी धकेलिने भएकोले युवाहरू
 राजनैतिक रूपले सचेत हुनु पर्ने वताउनु
 भयो । उद्घाटन शत्र पछि सम्पन्न वन्द
 शत्रले राम हरि गणेजु अध्यक्ष, मदन
 लामा सचिव, दया किलम्बु कोषाध्यक्ष,
 राम कोजु, पदम लामा, राजु लोहला,
 कृष्ण प्रसाद थेमोसु, धीर जड गुरुड र
 निराजन गौतम सदस्य रहेको कार्य
 समिति पनि चयन गरेको थियो ।

देड सियाओं पिडगको विरालो सिद्धान्त र सि जिनपिड विचार

● दुश्यन्त बहादुर सिंह ●

सन् १९६१ मा चीनको खाडचाओ सम्मेलनमा देड सियाओं पिडगले आफ्नो प्रशिद्ध भनाई 'मलाई' कालो विरालो वा सेतो विरालो जे भए पनि फरक पढैन। त्यो असल विरालो हो जबसम्म यसले मुसा समात्छ। भनेका थिए। देड सियाओं पिडगको त्यो विरालो सिद्धान्त (अबत तजभयचथ) पहिलो पटक जुलाई ७, १९६२ मा देडको पहिलो संकलित रचनाहरूको

सडगालोमा प्रकाशन गरिएको छ। देड सियाओं पिडगले आफ्नो त्यो पुँजीवादी अवधारणाको 'विरालो सिद्धान्त'लाई 'कसरी कृषि उत्पादनमा वृद्धि गर्ने' भने सबलमा भेनेका थिए र खासगरी यसलाई उनले माओको अवधारणामा आधारित जनकम्युन प्रणालीलाई निस्तेज पार्ने रणनीतिमा गरेका थिए।

देड सियाओं पिडगले चीनको सन्दर्भमा ल्याएको त्यो पुँजीवादी अवधारणामा आधारित 'विरालो सिद्धान्त' अहिले चीनिभ्र र बाहिरी देशहरूमा विकासवादी सिद्धान्तका रूपमा अपनाउन थालिएको छ। चीनको सिंचुवानमा जो देड सियाओं पिडगको गृह जिल्ला हो, यो भनाई अहिले पनि लोकपृथ छ। यसको भौतिक अस्थ, जसलाई ल्युशाऊओचीले यसरी भेनेका थिए 'यसमा मतलब छैन विरालो पहेलो होस अथवा कालो, जबसम्म यसले मुसा समात्छ, त्यो असल विरालो हो'। यसलाई ल्युशाऊओचीले यसलाई घुद्ध लाइनेबारे भनेका थिए। 'हामीहरूले

च्याङ्काइसेकलाई हराउन सफल भयो किनभने हामीले पुरानो नियमले लडाई गरेनै अथवा तरिकाले काम गरेनै। लडाइको परिस्थिति जे जस्तो भएता पनि त्यसमा गणना आखिर जितकै हुँच। अहिले हामीले कृषि उत्पादनमा वृद्धिको आवश्यकता छ, हामीले हाम्रा आगाडिका समस्यालाई नजरअन्दाज गर्न वैडैन्। उत्पादनका सम्बन्धहरूलाई ध्यान दिंदा, हामीले कुनै नियमित अपरिवर्तन तरिकामा भर पनि सवैदैनी। हामीले त्यस्तो तरिका पत्ता लगाउनु पर्छ जसले जनसमुहलाई कठिन काम गर्न तयार बनाउँ र त्यस्तो तरिका छान उत्प्रेरित गर्छ।' यहि पछि गएर देडको विरालो सिद्धान्त (अबत तजभयचथ) बन्नो र यसलाई देडले 'मलाई' कालो विरालो वा सेतो विरालो सेवागर्ने, हाम्रो देशको र आम जनताको सेवागर्ने अमुल्य काम हो भनेर व्याख्या गरे। यसलाई उनले 'सत्य के हो नियमितगर्न अस्यास नै एक मात्र क्राइटरिया' भन्नु सधैभी सही होइन भनेर माओको प्रसिद्ध कृति 'व्यवहारबारे'को आलोचना गरे र त्यसका विरुद्ध ठिभे। पहिलो दोस्रोको मुल्यमा बनेको हुँच तर दोस्रो ज्ञानको सिद्धान्त हो तर पहिलो मुल्यको सिद्धान्तमा एउटा वर्णिकरण

हो। 'विरालो सिद्धान्त' वैज्ञानिक देडको यो भनाइलाई 'प्रतिक्रियावादी' भनेर आलोचना गरियो र भनियो कि यो परिच्छमी उपर्योगितावादको एउटा भद्र चिनियाँ संस्करण हो अथवा सत्यको सिद्धान्त' जसले काम गर्छ, त्यो सत्य हो।' भने मान्दछ, त्यसको विरोध गरियो। तर देडको यो भनाई चीनमा जंगलमा लागेका आगोजस्तै फैलियो र सम्पुर्ण चिनियाँहरूमा परिचित बन्नो। यो 'विरालो सिद्धान्त'को मुल अर्थ एउटा विरालो जसले मुसा मार्छ, एउटा असल विरालो भन्ने हो। उनले यसलाई पार्टीको आधारभूत चाहानाको सेवागर्ने, हाम्रो देशको र आम जनताको सेवागर्ने अमुल्य काम हो भनेर व्याख्या गरे। यसलाई उनले 'सत्य के हो नियमितगर्न अस्यास नै एक मात्र क्राइटरिया' भन्नु सधैभी सही होइन भनेर माओको प्रसिद्ध कृति 'व्यवहारबारे'को आलोचना गरे र त्यसका विरुद्ध ठिभे। पहिलो दोस्रोको मुल्यमा बनेको हुँच तर दोस्रो ज्ञानको सिद्धान्त हो तर पहिलो मुल्यको सिद्धान्तमा एउटा वर्णिकरण

विरालो' को बहसलाई वर्तमान चीनीया नेतृत्वले व्यवहारमा बलियो गरी पक्के त्यसलाई भर्विश्यमा सि जिनपिंग विचारमा विकसित गर्दै त्यसलाई भर्विश्यमा सिद्धान्त-रेडेड सियाओं पिडग सिद्धान्त दुवैलाई विश्वापित गर्ने सम्भावना देखिएको छ। चीनमा देड सियाओं पिडगको 'कालो विरोलो र सेतो विरालोमा खासै फरक छैन यदि ती दुबैले मुसा मार्ने काम प्रभावकारी तरिकाले गर्दैछन् भने भने भनाइलाई चीनको आधिक फड्कोमा प्रमाणित गरेर देखाएपछि त्यो क्रमसः देड सियाओं पिडग सिद्धान्त-सि जिनपिंग विचारका रूपमा फड्कोमा मार्न सम्भव छ तर अन्तर्राष्ट्रीय कम्युनिष्ट आन्दोलनमा बलियो गरी स्थापित भएको मार्क्सवाद-लेनिनवाद-माओत्सेतु विचारधारा-देड सियाओं पिडग सिद्धान्त दुवैलाई विश्वापित गर्ने सम्भावना देखिएको छ। चीनमा देड सियाओं पिडगको 'कालो विरोलो र सेतो विरालोमा खासै फरक छैन यदि ती दुबैले मुसा मार्ने काम प्रभावकारी तरिकाले गर्दैछन् भने भने भनाइलाई चीनको आधिक फड्कोमा प्रमाणित गरेर देखाएपछि त्यो क्रमसः देड सियाओं पिडग सिद्धान्त-सि जिनपिंग विचारका रूपमा फड्कोमा मार्न सम्भव छ तर अन्तर्राष्ट्रीय कम्युनिष्ट आन्दोलनमा बलियो गरी स्थापित भएको मार्क्सवाद-लेनिनवाद-माओत्सेतु विचारधारालाई तक्ताल हटाउन भने सि जिनपिंगलाई त्यति सजिलो भने छैन। मार्क्सवाद-लेनिनवादसित भाओत्सेतु विचारधारालाई हटाउने देखन आम चिनियाँ जनता पनि चाहैदैनन्।

hukumsingh2012@yahoo.com

कम्युनिष्ट नेतृत्वको सवालमा

'परिवार' नै राख्नु भएको थिए।

यी सब 'ल अफ स्प्रिट'सँग प्रत्यक्ष सम्बन्धित हुँचन्, यी आदर्श, आस्था, निष्ठा र विश्वासका पाटाहरू हुन्। जनेता माओ, हो चि पिन्ह, चे समेतले यस बरेमा थैरे लेख्नु र बोल्नु भएको छ।

बजारमा कातिपय यस्ता पुस्तक पसलहरूमा मैले भेटेको छु, जसका मालिक मार्क्सवादी होइन्दून अफ कातिपय त मार्क्सवादका कटू विरोधी छन् तर हट केका रूपमा विक्री हुने मार्क्सवादी आवासनी त्यस्तो विक्री हुने तरहारूले यस्तो किताबले दोकान भर्नेछन्। यहाँ आस्था र निष्ठाको रुप भन्ना भयो।

राजनीतिक अवधारणा विक्री हुने अपाराको रुप भन्ना भयो। सिंगो विश्वमा मार्क्सवादी आन्दोलनभित्र यस्ता प्रकृति अपने देखिने गरेको छन्। यस्तो प्रकृति अरु राजनीतिक पुऱ्या देखिन्छ। नेपालमा पनि राणाशासन छोडी कौंप्रेस पस्ने, कौंप्रेस छोडी पञ्चायत्रायत भएको अपाराको रुप भन्ना भयो। सिंगो विश्वमा मार्क्सवादी आन्दोलनभित्र यस्ता प्रकृति पनि देखिने गरेको छन्। यस्तो प्रकृति अरु राजनीतिक पुऱ्या देखिन्छ। नेपालमा पनि राणाशासन छोडी कौंप्रेस पस्ने, कौंप्रेस छोडी पञ्चायत्रायत भएको अपाराको रुप भन्ना भयो।

राजनीतिक अवधारणा विक्री हुने अपाराको रुप भन्ना भयो। सिंगो विश्वमा मार्क्सवादी आन्दोलनभित्र यस्तो प्रकृति अपने देखिने गरेको छन्। यस्तो प्रकृति अरु राजनीतिक पुऱ्या देखिन्छ। नेपालमा पनि राणाशासन छोडी कौंप्रेस पस्ने, कौंप्रेस छोडी पञ्चायत्रायत भएको अपाराको रुप भन्ना भयो।

विश्वमा वैज्ञानिक समाजवादको व्यापक प्रभाव र चौतरीपूर्वी सफलता देखिने गर्ने अपाराको रुप भन्ना भयो। यस्तो प्रकृति अपने देखिने गरेको छन्। यस्तो प्रकृति अरु राजनीतिक देखिने गरेको छन्। यस्तो प्रकृति अरु राजनीतिक देखिने गरेको छन्।

विश्वमा वैज्ञानिक समाजवादको व्यापक प्रभाव र चौतरीपूर्वी सफलता देखिने गर्ने अपाराको रुप भन्ना भयो। यस्तो प्रकृति अरु राजनीतिक देखिने गरेको छन्। यस्तो प्रकृति अरु राजनीतिक देखिने गरेको छन्।

विश्वमा वैज्ञानिक समाजवादको व्यापक प्रभाव र चौतरीपूर्वी सफलता देखिने गर्ने अपाराको रुप भन्ना भयो। यस्तो प्रकृति अरु राजनीतिक देखिने गरेको छन्। यस्तो प्रकृति अरु राजनीतिक देखिने गरेको छन्।

विश्वमा वैज्ञानिक समाजवादको व्यापक प्रभाव र चौतरीपूर्वी सफलता देखिने गर्ने अपाराको रुप भन्ना भयो। यस्तो प्रकृति अरु राजनीतिक देखिने गरेको छन्। यस्तो प्रकृति अरु राजनीतिक देखिने गरेको छन्।

विश्वमा वैज्ञानिक समाजवादको व्यापक प्रभाव र चौतरीपूर्वी सफलता देखिने गर्ने अपाराको रुप भन्ना भयो। यस्तो प्रकृति अरु राजनीतिक देखिने गरेको छन्। यस्तो प्रकृति अरु राजनीतिक देखिने गरेको छन्।

विश्वमा वैज्ञानिक समाजवादको व्यापक प्रभाव र चौतरीपूर्वी सफलता देखिने गर्ने अपाराको रुप भन्ना भयो। यस्तो प्रकृति अरु राजनीतिक देखिने गरेको छन्। यस्तो प्रकृति अरु राजनीतिक देखिने गरेको छन्।

विश्वमा वैज्ञानिक समाजवादको व्यापक प्रभाव र चौतरीपूर्वी सफलता देखिने गर्ने अपाराको रुप भन्ना भयो। यस्तो प्रकृति अरु राजनीतिक देखिने गरेको छन्। यस्तो प्रकृति अरु राजनीतिक देखिने गरेको छन्।

विश्वमा वैज्ञानिक समाजवादको व्यापक प्रभाव र चौतरीपूर्वी सफलता देखिने गर्ने अपाराको रुप भन्ना भयो। यस्तो प्रकृति अरु राजनीतिक देखिने गरेको छन्। यस्तो प्रकृति अरु राजनीतिक देखिने गरेको छन्।

विश्वमा वैज्ञानिक समाजवादको व्यापक प्रभाव र चौतरीपूर्वी सफलता देखिने गर्ने अपाराको रुप भन्ना भयो। यस्तो प्रकृति अरु राजनीतिक देखिने गरेको छन्। यस्तो प्रकृति अरु राजनीत

मित्रलाल पंजानीको महाकाव्य 'युगान्तर'को परिचर्चा कार्यक्रम भव्य रूपमा सम्पन्न

काठमाडौं। अखिल नेपाल जनसांस्कृतिक महासङ्घको आयोजनामा कवि मित्रलाल पंजानीको महाकाव्य 'युगान्तर'को परिचर्चा कार्यक्रम भव्य रूपमा सम्पन्न भएको छ।

अखिल नेपाल जनसांस्कृतिक महासङ्घका अध्यक्ष प्रा.डा. जगदीशचन्द्र भट्टारेको अध्यक्षता तथा महासंचित हिरण्यगां दुःखीको सञ्चालनमा सम्पन्न कार्यक्रममा डा.अमर गिरी, कवि बलराम तिमिल्सना, डा. विनु शर्मा, डा. गीता त्रिपाठी, दिवाकर शर्मा, प्रा.डा. रामप्रसाद ज्ञानाली, विभूति भट्टार्इ, धनकुमारी सुनार, तेजविलास अधिकारी लगायतका साहित्यका

तथा काव्यिक व्यक्तित्वहरूले परिचर्चा गर्नुभएको थियो।

वकाहरूले महाकाव्यले नेपाली समाजको सबैभन्दा तल्लो वर्गको सजिव चित्रण गरेको, श्रमजीवी वर्गका अनेक दुःख र हैनानीलाई जीवन्त रूपमा उतारेको र मुक्तिका निमित्त क्रान्तिचेतको मसाल बालको चर्चा गर्दै 'युगान्तर'लाई यो समयको सबैभन्दा उत्कृष्ट लोकलयमा आधारित महाकाव्य भएको टिप्पणी गर्नुभयो।

कथावस्तु, पात्र र घटनाक्रम सबै समाजवादी यथार्थवादमा आधारित रहेको र महाकाव्यले क्रान्तिकारी युगान्तरलाई प्रतीनिधित्व गरेको भन्दै वकाहरूले नेपाली समाजको क्रान्तिकारी

रूपान्तरणका लागि यस्ता काव्य, खण्ड काव्य तथा महाकाव्यहरूको परिचर्चा कार्यक्रमहरूलाई देशब्यापी बनाउनुभयो धारणा समेत राष्ट्रुभएको थियो। उहाँहरूले 'युगान्तर' आम नेपाली श्रमजीवी शोषित, उत्पीडित वर्ग र समुदायका निमित्त क्रान्तिकारी आशावादको एउटा अमूल्य निधि भएको समेत बताउनु भएको थियो।

इच्छुक सांस्कृतिक प्रतिष्ठानमा सम्पन्न परिचर्चा कार्यक्रममा महाकाव्यको समालोचनात्मक धारणा राख्नुहोने सबै व्यक्तिहरूलाई धन्यवाद ज्ञापन गर्दै उठेका कितिपय विषयहरूलाई स्पष्ट पार्नुभएको थियो।

जेल बसाइका ती दिनहरु : सात

जनबिरोधी हर्कत हेर्दा जनतन्त्रको रक्षा कहाँनेर सुरक्षित छ ? जन जीविकाको सवालमा हजारौँ भोकाहरूको आँखाको आँसुहरू पुछिएको छ ?

२०४८ को संसदको चुनाव र २०४९ को स्थानीय निर्वाचनको परिणाम पछि गोरखा जिल्लामा भएको नाजो काङ्गेश्वरण २०५१ को मध्यावधीको चुनाव र अहिलेको अवस्था देख्दा कवि

एकजना कर्मचारी छन् जितबहादुर। हामी सबै उनलाई जितबहादुर दाइ भन्छौं। कहिलेकाही बजार हल्ला उनले जेलभित्र ल्याउँछन्। खासगरी एमाले पार्टी कार्यालयमा के के अनुमानित गफ हुँच त्यसलाई थपथाप गरेर हामीकहाँ सुनाउँछन्। जिल्लाका धेरै शिक्षकहरू कारागारमा कोचिएका कारण विद्यालयहरू अस्तव्यस्त छन्।

भन्छन् एमाले कार्यालयमा यिनै विषयको चर्चा हुने गर्दै।

बाहिर जिल्लाका खास गतिविधिको सुचनाको पहुँच यहाँ छैन। नेपाल टेलिभिजन रेडियो नेपाल सरकारी सुचना बाहेक अरू कही दिने होइन। माओवादीको अभियोगमा गाउँबाट समाप्तिएर हिरासत हुँवै कारागार आइपुम कोही सक्यो र माओवादीको निकट यदि छ भने केही गतिविधिका सुचना पाइन्छ। अधिल्ला वर्षहरूमा बोकेका सम्पर्क सुत्रहरू सबै टुटेकाले पनि यो अवस्था आएको छ।

केही महिना पहिलेसम्म जेलमा सज्जे बिताएको साथी छुटेर गयो यदि भने ऊ कहिलै फर्किएर अरू बढी भेद्दन आँडेन। सायद प्रशासनको निगरानीमा भएर होला। मुस्किलले बुधबार भेट्याटका लागि आएका आफन्तसित परिवार व्यवहार र छिपेको बारे हल्का सम्बाद गयो तोकिएको समय सकियो बस्।

२०५९/१/१२

सम्पादक जाफनहरू

आज माइलो छोरो महिन्द्रले सहादत लिएको बर्सीदिन भयो। पुसको चिसोमाथि पातलो वादलले धामका किरणहरू छोपेको छ। बिहान कोटाको कालो चिया पिएर हामी दाजुभाइ बाहिर चौरामा निस्कियाँ। कारागारको पस्त्यमी बुर्जमुनी उभएर हामी एकछिन मौन भयाँ। जेलभित्र कसैको स्मृति मनाउने सम्भावना पनि छैन। छोराको बाललिला कोट्याएर सम्भन्नु पनि दाइको खाटा बसेको घाउ उपकाएर नुनचुक लगाउनु हुँच। मैलिन अनुहारले एक अर्कान्तर्लाई हैँचौं मात्र। आफन्तहरूको सहादतको शङ्कला चुलिँदै गएको बाँकी ५ ऐझा

केवलपुरे किसानको यो कविताँस मनन गर्नु पर्दछ -

दुङ्गा कै बुट्लेर राख तिमीले आफ्मा ती झोलाभारी

जाँक वस्ती पहाड गाउँ धरका नक्सा खिची राम्रारी

खोजिन्दूँ म बाँस गाउँ धरमा भाला बनाउ तिखो

तम्भार भएर ठीकक पर है बेला छ थे क्रान्तिकर्ते

त र हामी धैर्यसाथ बन्दी बन सकेका छैन।

कारागार शाखाका सहयोगी

माओवादीको आरोपमा जति शिक्षक नजरबन्दमा छन् त्यो भन्दा बढी काङ्गेश्वरको समर्थक शिक्षकहरू विद्यालयमा अनुपरिष्ठत छन्। उनीहरू या त सरपुकामामा छन् या काठमाडौंमा शरण लिएका छन्। त्यसकारण विद्यालयहरूमा पठनपाठन ठप्प छ। कर्तृयाँ अविभावक र विद्यालयका अध्यक्षहरू शिक्षा कार्यालय र प्रजित कहाँ डेलिगेसन आएका छन् तर स्थिति प्रजितको नियन्त्रणमा छैन। शाही सेनाको उच्च तहमा दबाव पुर्यो भने हामी मध्ये कितिपय साथीलाई गतारात हुट पुर्जा आँडूँ। जितबहादुर

यो साताको कविता

भगडा महात्म्य

'तँ प्रतिगामी !'

'तँ परमादेशगामी !'

'तँ टुक्के !'

'तँ हुक्के !'

'तँ चेपारे !'

'तँ छेपारे !'

'तँ एकलकाटे !'

'तँ रागेपाटे !'

'तँ भाइमारा !'

'तँ खाइमारा !'

'तँ बार्दली !'

'तँ बरण्डा !'

'तँ तोरीको बा !'

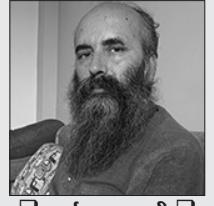
'तँ चोरीको बा !'

'तँ तरबार बेचुवा !'

'तँ धीउ बेचुवा !'

'तँ सुँगुरको खोर !'

'तँ कुखुरा चोर !'

■ अर्जुन प्राजुली ■

यी जनपक्षीय मिडियाहरू खोजी खोजी पठौं !

- www.moolbato.com
- www.daunnenews.com
- www.isthaniyapatra.com
- www.navadristi.com
- www.hamrokalapani.com
- www.hamroonline.com
- www.newsabhiyan.com
- वर्गदस्टि साप्ताहिक**
- दाउन्स साप्ताहिक**
- स्थानीयपत्र साप्ताहिक**
- छापामार साप्ताहिक**
- नयाँ कोशी मासिक**
- दायित्वबोध त्रैमासिक**

मार्क्सवादमा...

जोसुकैलाई थाहा भएको कुरा के भने मार्क्सवाद समयको परिक्षामा राप्रैसित उत्तीर्ण भइसकेको सिद्धान्त हो, अनेकौं अवसरहरूमा, इति हीताहासका अनेकौं मोड तथा घुमितहरूमा उत्पन्न भएका जटिलतम तथा कठिनतम समस्याहरूको उचित समाधान मार्क्सवादले प्रस्तुत गरेको छ, र यसरी त्यसले निर्देशक सिद्धान्तको गहन भूमिका निभाउन आफू पूरी योग्य तथा सक्षम रहेको कुरा साबित गरेको छ। इति हीताहासिद्ध तथ्य के छ भने मार्क्सवाद शोषण तथा चिचोमिचोबाट मानव जातिको मुक्तिको लागि र नयाँ वर्गहीन विश्वको निर्माणको लागि संघर्षमा अति प्रभावकारी र अचुक बैद्धिक अस्त्र हो। पार्टीको रूपमा सझाइठ सचेत सर्वहारावर्गको हातमा परेपछि, त्यसले जनमुक्ति संघर्षको पक्षमा शानदार विजयहरू ल्याउन सक्छ र साँच्चकै चमत्कारपूर्ण कामहरू गर्न सक्छ। त्यसको ध्वजाअन्तर्गत आफ्ना मुक्ति संघर्षमा श्रमजीवी जनताहरूले जुन चहकिला सफलताहरू हासिल गरेका छन्, ती कुन ऐतिहासिक सत्यका अकाद्य प्रमाण हुन् भने मार्क्सवाद विश्व सर्वहारावर्ग र अन्य प्रगतिशील जनताको संघर्षको बाटोलाई चहकिलो पार्ने भरपर्दो प्रकाश हो, सच्चा ध्वतारा हो। यो सिद्धान्त विजयको ध्वजा रहेको कुरा ठास अनुभवाट सिद्ध तथ्य हो। यो आधुनिक युगको आकाद्य ऐतिहासिक सत्य हो, जसले गर्दा यसका विरोधीहरूले समेत यसको जीवन्त शक्ति र प्रभावकारीतालाई मानुपरेका छन्।

अतः एक अत्यधिक क्रान्तिकारी र अत्यधिक प्रभावशाली सिद्धान्तको रूपमा मार्क्सवादको प्रभाव व्यापक हुँदू छ र त्यसप्रति विश्वव्यापी आर्कषण बढ्दो छ। त्यसको जातिको आम आर्कषण अन्य कुनै सिद्धान्तले तान सकेको छैन। विश्वको समस्या र द्वन्द्व तथा अन्तर्विरोधहरूप्रति संवेदनशील रहेकाहरू, जनमुक्ति, स्वतन्त्रता तथा प्रगतिका पक्षपर्दीहरू सबैको निम्न मार्क्सवाद सबभन्दा दूलो आकर्षण-केन्द्र बनिरहेको छ।

यसै सन्दर्भमा तलका प्रश्नहरू स्वभाविक रूपमा उद्देश्य : मार्क्सवादमा माथि-उल्लेखित खास विशेषता अन्तर्निहत रहनाको कारण के हो ? त्यसको विशाल जीवन-शक्तिको वास्तविक स्रोत के हो ? त्यसमा पाइने, कहिलै नसुक्ने जीवन्तता कुनै कुरामा रहेको छ ? यी सवालहरूबाटे क्रमशः चर्चा गरिने छ।

विकल्प...

मन्त्रालयसँग प्रहरी परिचालन गरिदिन आग्रह गरेको छ। नदी किनारमा अनधिकृत स्रूपमा निर्माण भएका संरचना हटाउनका लागि पटक-पटक प्रयास गरेपनि असफल भएको भन्दै महानगरपालिकाले गृहसँग प्रहरीको सहयोग मागेको हो।

महानगरका प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत वसन्त अधिकारीले गृहलाई पत्र पठाएर सुकूम्बासी हटाउनका लागि जिल्ला प्रशासन कार्यालय तथा सुरक्षा निकायलाई आवश्यक आग्रह गरेका छन्। महानगर क्षेत्रभित्र विभिन्न स्थानमा सार्वजनिक क्षेत्र अतिरिक्त गरी निर्माण भएका अनाधिकृत संरचना हटाउन आवश्यक अधिकृत स्रूपमा अगाडि बढाउनुर्म देखिएको पत्रमा उल्लेख छ। पत्रमा सहरको सौन्दर्यकरणका लागि थापाथलीको बस्ती हटाउनै पनि जिकिर गरिएको छ।

सुकूम्बासी तथा अव्यवस्थित बसोबासीहरूले भने स्थायी विकल्प विना बस्ती नहटाउन पटक पटक आग्रह गर्ने आएका छन्। मसिर १२ गते महानगरले जोडर लिए थापाथलीको सुकूम्बासी बस्ती देखिएको सुकूम्बासीहरूले कडा प्रतिरोध गरेका थिए। सुकूम्बासीहरूको प्रतिरोध परी ३६ जना नगरपालिकाले नगरपरिहरू घाटाते भएका थिए। त्यो घटनापछि देशव्यापी रूपमा अहिले विना विकल्प सुकूम्बासीहरूलाई हटाउन नहुने भद्रै विभिन्न सरोकारालाला निकायहरूले आवाज उठाइहेका छन्। तर महानगरले भने स्थायी विकल्प विना नै जबर्जस्ती उठावास लगाउने तयारी गरिएको छ। नगरपरिहरूको बलले मात्र असम्भव भएपछि प्रहरी समेत परिचालन गरेर उठावास लगाउन खोजेपछि फेरि सुकूम्बासी बस्ती आर्कित बन पुगेको छ।

चालू...

अर्थतन्त्रमा समस्या सिंजना गरेको उनको भनाइ छ। राष्ट्र बैंकले वस्तु तथा सेवाको माग घटाएर महँगी नियन्त्रण गर्न र अर्थतन्त्रमा बाह्य क्षेत्रको चाप न्यूट्रीकरणका लागि भन्दै ब्याजदर बैद्धिकी नीति लियो। माग घटाउने र ब्याजदर बढाउने केन्द्रीय बैंकको नीतिले बाह्य क्षेत्रमा देखिएको चाप त घटाउन्दै लाग्यो, तर त्यससँगै उद्योग-व्यवसाय शिथिल भए भने सरकारले राजस्व गुमाउन थालेको छ। संघीय सरकारको सञ्चित कोष घटाउमा गई नियमित तलब-भत्ता खुवाउने खर्चसमेत नुपुग भएपछि सरकारले आन्तरिक ऋण नै उठाउनुपरेको छ। तर, आन्तरिक ऋण उठाउँदा त्यसको असर तरलतामा पर्ने देखिन्छ। सुधारका लागि चालाइका केही नीतिले समस्यासमेत निम्त्याहरूहाँ अहिले देशको अर्थतन्त्र दुष्क्रमा फसेको अर्थशास्त्रीहरूको विश्लेषण छ।

यस्तो द्वारा अर्थतन्त्रको अवस्था

चालू अर्थात वर्षको पहिलो चार महिनामा चालू खाता ३५ अर्ब ४० करोड कायम भएको छ। अधिल्लो वर्षको सोही अवधिमा चालू खाता दुई खर्ब २० अर्ब ९१ करोडले घटाउमा थियो। समीक्षा अवधिमा शोधनान्तर रिस्ति २० अर्ब तीन करोडले बचतमा रहेको छ।

अधिल्लो वर्षको सोही अवधिमा शोधनान्तर रिस्ति एक खर्ब ५० अर्ब ३८ करोडले घटाउमा रहेको थियो।

कार्यक्रममा अर्का बत्ता नेकपा(बहुमत)का नियमित तात्पुरता आन्दोलनमा चालू खाता दुई खर्ब २० अर्ब ९१ करोडले घटाउमा थियो। समीक्षा अवधिमा शोधनान्तर रिस्ति २० अर्ब तीन करोडले बचतमा रहेको छ।

अधिल्लो वर्षको सोही अवधिमा शोधनान्तर रिस्ति एक खर्ब ५० अर्ब ३८ करोडले घटाउमा रहेको थियो।

कार्यक्रममा अर्का बत्ता नेकपा(बहुमत)का नियमित तात्पुरता आन्दोलनमा चालू खाता दुई खर्ब २० अर्ब ९१ करोडले घटाउमा थियो। समीक्षा अवधिमा शोधनान्तर रिस्ति २० अर्ब तीन करोडले बचतमा रहेको छ।

कार्यक्रममा अर्का बत्ता नेकपा(बहुमत)का नियमित तात्पुरता आन्दोलनमा चालू खाता दुई खर्ब २० अर्ब ९१ करोडले घटाउमा थियो। समीक्षा अवधिमा शोधनान्तर रिस्ति २० अर्ब तीन करोडले बचतमा रहेको छ।

कार्यक्रममा अर्का बत्ता नेकपा(बहुमत)का नियमित तात्पुरता आन्दोलनमा चालू खाता दुई खर्ब २० अर्ब ९१ करोडले घटाउमा थियो। समीक्षा अवधिमा शोधनान्तर रिस्ति २० अर्ब तीन करोडले बचतमा रहेको छ।

कार्यक्रममा अर्का बत्ता नेकपा(बहुमत)का नियमित तात्पुरता आन्दोलनमा चालू खाता दुई खर्ब २० अर्ब ९१ करोडले घटाउमा थियो। समीक्षा अवधिमा शोधनान्तर रिस्ति २० अर्ब तीन करोडले बचतमा रहेको छ।

कार्यक्रममा अर्का बत्ता नेकपा(बहुमत)का नियमित तात्पुरता आन्दोलनमा चालू खाता दुई खर्ब २० अर्ब ९१ करोडले घटाउमा थियो। समीक्षा अवधिमा शोधनान्तर रिस्ति २० अर्ब तीन करोडले बचतमा रहेको छ।

कार्यक्रममा अर्का बत्ता नेकपा(बहुमत)का नियमित तात्पुरता आन्दोलनमा चालू खाता दुई खर्ब २० अर्ब ९१ करोडले घटाउमा थियो। समीक्षा अवधिमा शोधनान्तर रिस्ति २० अर्ब तीन करोडले बचतमा रहेको छ।

कार्यक्रममा अर्का बत्ता नेकपा(बहुमत)का नियमित तात्पुरता आन्दोलनमा चालू खाता दुई खर्ब २० अर्ब ९१ करोडले घटाउमा थियो। समीक्षा अवधिमा शोधनान्तर रिस्ति २० अर्ब तीन करोडले बचतमा रहेको छ।

कार्यक्रममा अर्का बत्ता नेकपा(बहुमत)का नियमित तात्पुरता आन्दोलनमा चालू खाता दुई खर्ब २० अर्ब ९१ करोडले घटाउमा थियो। समीक्षा अवधिमा शोधनान्तर रिस्ति २० अर्ब तीन करोडले बचतमा रहेको छ।

कार्यक्रममा अर्का बत्ता नेकपा(बहुमत)का नियमित तात्पुरता आन्दोलनमा चालू खाता दुई खर्ब २० अर्ब ९१ करोडले घटाउमा थियो। समीक्षा अवधिमा शोधनान्तर रिस्ति २० अर्ब तीन करोडले बचतमा रहेको छ।

कार्यक्रममा अर्का बत्ता नेकपा(बहुमत)का नियमित तात्पुरता आन्दोलनमा चालू खाता दुई खर्ब २० अर्ब ९१ करोडले घटाउमा थियो। समीक्षा अवधिमा शोधनान्तर रिस्ति २० अर्ब तीन करोडले बचतमा रहेको छ।

कार्यक्रममा अर्का बत्ता नेकपा(बहुमत)का नियमित तात्पुरता आन्दोलनमा चालू खाता दुई खर्ब २० अर्ब ९१ करोडले घटाउमा थियो। समीक्षा अवधिमा शोधनान्तर रिस्ति २० अर्ब तीन करोडले बचतमा रहेको छ।

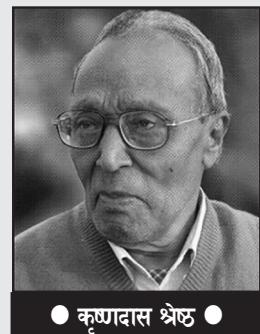
कार्यक्रममा अर्का बत्ता नेकपा(बहुमत)का नियमित तात्पुरता आन्दोलनमा चालू खाता दुई खर्ब २० अर्ब ९१ करोडले घटाउमा थियो। समीक्षा अवधिमा शोधनान्तर रिस्ति २० अर्ब तीन करोडले बचतमा रहेको छ।

कार्यक्रममा अर्का बत्ता नेकपा(बहुमत)का नियमित तात्पुरता आन्दोलनमा चालू खाता दुई खर्ब २० अर्ब ९१ करोडले घटाउमा थियो। समीक्षा अवधिमा शोधनान्तर रिस्ति २० अर्ब तीन करोडले बचतमा रहेको छ।

कार्यक्रममा अर्का बत्ता नेकपा(बहुमत)का नियमित तात्पुरता आन्दोलनमा चालू खाता दुई खर्ब २० अर्ब ९१ करोडले घटाउमा थियो। समीक्षा अवधिमा शोधनान्तर रिस

आलोपालो

मार्क्सवादमा मूलभूत कुरा

● किशोर श्रेष्ठ ●

इतिहासमा विभिन्न घटिहरूमा थरि-थरिका सामाजिक सिद्धान्तहरू देखायेका छन्। ती सिद्धान्तहरूको बारेमा विचार गर्दा हामी कुन कुरा पाँडौँ भने सामाजिक सिद्धान्तको रूपमा मार्क्सवाद र अन्य सामाजिक सिद्धान्तहरूको माफ एक गहन, आधारभूत भिन्नता छ। यो भिन्नता यी सिद्धान्तहरूको ऐतिहासिक भाग्यसित सम्बन्धित छ। मार्क्सवाद-पूर्वका जिति पनि सामाजिक सिद्धान्तहरू छन् तिनिहरूको भाग्य एकै किसिमको पाइएको छ। तिनिहरूको ऐतिहासिक भाग्य कहतो रहेको छ भने सामाजिक विकासको क्रममा तिनीहरूको प्रभाव लगातार घट्दै जाने गर्दछ। तीमध्ये कुनैले केही समयका लागि विशाल तथा व्यापक प्रभाव पनि पारेका थिए, तर समयको क्रममा, सामाजिक विकासको सिलसिलामा सो प्रभाव घट्दै गयो। त्यसको मुख्य कारण के हो भने ती सिद्धान्तहरू मूलतः अवैज्ञानिक थिए र विकासको क्रममा तिनीहरूको अवैज्ञानिकता स्पस्ट हुँदै गयो। मार्क्सवादको ऐतिहासिक भाग्य तिनीहरूको भाग्यभन्दा एकदमै भिन्न र विपरीत रहेको छ। व्यवहार र जीवनले हामीलाई निकै स्पस्टसित कुन कुरा देखाएको छ भने मार्क्सवाद एउटा यस्तो सिद्धान्त हो, जसको प्रभाव सामाजिक विकासको क्रममा, समयको गतिसँगसँगै निरन्तर बढ्दो छ। प्रत्येक नयाँ ऐतिहासिक मोडेल, प्रत्येक युगानकारी घटनाले त्यसको प्रभावको वृद्धिमा नयाँ आयामहरू थने गरेको छ। मार्क्सवादको उपयुक्त खास विशेषता एक सुस्पष्ट तथ्यको रूपमा सबैको सामु छ। सो विशेषतालाई लेनिनले निम्न रूपमा देखाउनुभएको छ :

“मार्क्सवादको उत्पत्तिदेखिन् विश्व इतिहासका तीन ढूला अवधिहरूमध्ये प्रत्येकले मार्क्सवादको पक्षमा नयाँ विजयहरू ल्याएको छ। तर इतिहासको आउँदो अवधिमा, सर्वहारावर्गको सिद्धान्तको रूपमा मार्क्सवादलाई भन ढूलो विजयले सुशोभित पारेछ।”

लेनिनको उपयुक्त भविष्यावाणी वास्तविक सत्य सावित हुँदै गएको तथ्य सुविदित छ। मार्क्सवादको मार्गदर्शनमा भएका महान् सफल क्रान्तिहरू (उदाहरणार्थ, अर्कोबर समाजवादी क्रान्ति र चिनियाँ जनक्रान्ति) त्यसका चहकिला प्रमाण हुन्। विश्व राजनीतिक चाख राख्ने बाँकी ७ फेजमा

जाडोबाट बच्न निम्न उपायहरू अबलम्बन गर्ने

- तातो, झोलिलो पदार्थ प्रशस्त मात्रामा पिउने गर्ने,
- न्यानो कपडा लगाओ,
- घाम वा आगो तापौ,
- तेल मालिस गर्ने,
- शारिरिक व्यायाम गर्ने,
- बालबालिका, जेष्ठ नागरिक तथा अशक्तले सकेसम्म चिसोको समयमा घरबाहिर ननिस्क्नौ,
- ताजा र पौष्टिक खानेकुरा खाओ,
- जाडोबाट बच्ने नाममा धूम्रपान तथा मद्यपान नगर्ने,
- स्वास्थ्यमा कुनै समस्या परेमा स्वास्थ्यकर्मासँग परामर्श लिईँ।**

नेपाल सरकार

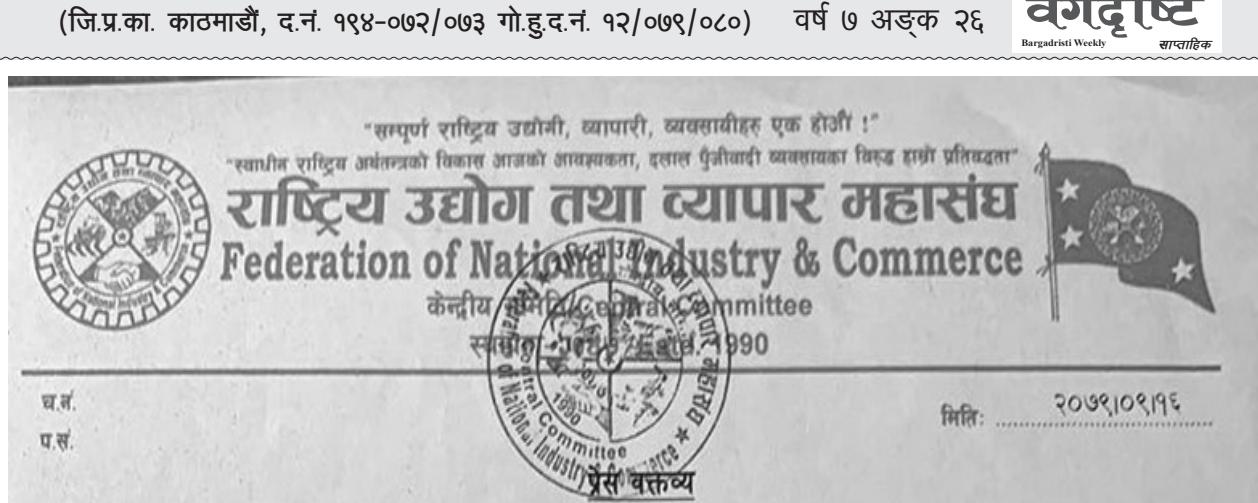
विश्वापन बोर्ड

साल्ट ट्रेडिङ कंपनीलिमिटेड द्वारा प्रविण्डित तौल पूर्ण, सुरक्षा सम्पूर्ण

- ISI स्टाटडर्को नियन्त्रणाले राहिर र बराकोट नै शीघ्रमा रिटलको जाली भएको ३ तहको होजपाइप
- उच्च गुणस्तरको रेगिस्ट्रेशन
- पुनः प्रयोग गर्न नसपिनो प्लास्टिक सिल गणको सिलिंडर
- कम्प्यूटर प्रतिविहार चलने प्लान्ट, तौलमा सोहै आना दुरुक्त हुनुपर्ने

मेट्रो काठमाडौं न्याय...स इण्डस्ट्रिज लिमिटेड
जग्नेश्वरी धारिद्र्य
सम्पर्क कार्यालय काठमाडौं, काठमाडौं.
फोन नं. ९८५६५८६७६९, सलाइज ब्लैक एस्टोको मर्गको मालिलो ताला
ईमेल: metro@stcnepal.com

वर्तमान अवस्थामा सम्पूर्ण उद्योगी, व्यापारी, व्यवसायी, किसान, मजदूरहरूमाथि सरकारको अदूरदर्शिताका साथै बैंकको चर्को व्याजका कारण उद्योगी-व्यवसायीहरू आफ्नो व्यवसाय अस्तव्यस्त भई आत्महत्यासम्म गर्न वाध्य भएको अवस्थामा फ्रान्सेली राज्य क्रान्तिताका प्रचलित 'पादरी प्रार्थना गर्दै, शासक शासन गर्दै, जनता कर तिर्दै' भन्ने उखान आज हाम्रो देशको सन्दर्भमा हुबहु चरितार्थ भएको छ, जसको परिणाम हाम्रो देशको अर्थतन्त्र पनि श्रीलंकाको बाटोमा जाने प्रबल खतरा बढेको छ।

विश्वव्यापीरुपमा छाएको आर्थिक मन्दी र मानवजातिकै अस्तित्व संकटमा पार्ने कोमिड-१९ को संकरण प्रकोपको कारण जरजर भएको अर्थतन्त्रले भन्नै अप्ल्यारो र असहज परिस्थितिको सामना गर्नुपरेको छ।

श्रमजीवि वर्गको यो अवस्थाप्रति गम्भीर बन्दै हाम्रो महान् तथा गैरवशाली संगठन राष्ट्रिय उद्योग तथा व्यापार महासंघको केन्द्रीय समितिको यही पुस १५ गते संगठनका संयोजक जितेन्द्र दाहालको अध्यक्षतामा वसेको बैठकले सरकार तथा सम्बन्धित सरोकारावालाहरूसँग तपसिलका बुँदामार्फत् ध्यानाकर्षण गराउने निर्णय गरेको छ:-

१. बैंक तथा वित्तीय संस्थाहरूले बृद्धि गरेको व्याजदरलाई उचित न्यूनीकरण गरी १ अंकमा कायम गरियोस्।
२. स-साना व्यवसायीहरूलाई सहजताका साथ व्यापार गर्ने वातावरण निर्माण गरियोस्।
३. सबल र समुन्तर राष्ट्र निर्माणका लागि उत्पादन क्षेत्रमा लगानीको वातावरण निर्माण गरियोस्।
४. स्वदेशी कच्चा पदार्थहरूको प्रयोग गरी उत्पादन गर्ने उद्योगको विकासका निमित्त विशेष पहल गरियोस्।
५. उत्पादनमूलक उद्योगलाई न्यून व्याजदरमा बैंकहरूले लगानी गर्ने वातावरण बनाइयोस्।
६. उत्पादनका निमित्त प्रयोग हुने कच्चा पदार्थको भन्सारमूल्य न्यूनभन्दा न्यून गरी आयात गर्ने वातावरण निर्माण गरियोस्।
७. व्यवसायमा लगाइदै आएको दोहोरो कर प्रणालीलाई खारेज गरियोस्।
८. महानगरपालिका, उपमहानगरपालिका तथा नगरपालिकाहरूले सडकपेटीमा व्यवसाय गरेर वसेका स-साना व्यवसायीहरूलाई उचित स्थानको व्यवस्था नगरी विस्थापित नगरियोस्।
९. कृषि क्षेत्रमा उत्पादनको आधारमा अनुदान कार्यक्रमको व्यवस्था गरियोस्।
१०. सुदूर्धोरी व्यवसायको अन्त्य गरी उत्पादनमूलक व्यवसायको विकास गरियोस्।
११. युवापक्तिलाई व्यवसायमा आकर्षित गरी व्यवसायमा सहभागी हुने परिस्थिति निर्माणसहित विदेश पलायन हुनबाट रोक्ने वातावरण तयार गरियोस्।

जितेन्द्र दाहाल

Email: fnicnepal2021@gmail.com

पत्रकार...

व्यवसायीहरू आफ्नो व्यवसाय अस्तव्यस्त भई आत्महत्या गर्न वाध्य हुनुपर्ने रिथित पैदा भएको भद्रै पत्रकार सम्पेलनमा वितरित

प्रेस वक्तव्यमा फ्रान्सेली राज्य क्रान्तिताका प्रचलित 'पादरी प्रार्थना गर्दै, शासक शासन गर्दै, जनता कर तिर्दै' भन्ने उखान नेपालको सन्दर्भमा हुबहु चरितार्थ हुन पुगेको उल्लेख गरिएको छ। महासंघका

अध्यक्ष जितेन्द्र दाहालले जारी गरेको वक्तव्यमा आर्थिक अवस्था जर्जर भएको र नेपालको अर्थतन्त्र श्रीलंकाको बाटोमा जाने प्रबल खतरा औल्याइएको छ। पत्रकार सम्पेलनमा

महासंघका अध्यक्ष जितेन्द्र दाहाल, अधिवक्ता फडिन्द दाहाल, नेकपा (क्रान्तिकारी माओवादी)का पूर्व केन्द्रीय सदस्य जितेन्द्र सिंह लगायतका नेताहरूको उपस्थिती रहेको थियो।

ग्राह्याँस

साल्ट ट्रेडिङ समूहका उत्कृष्ट खाद्य बस्तुहरू